

JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasilo Škofije Novo mesto OKTOBER 2015, letnik X, številka 3

UVODNIK

Sveto leto božjega usmiljenja že trka na »sveta vrata«, ki se bodo v vsem katoliškem svetu čez dober mesec odpirala po škofijskih in raznih božjepotnih središčih.

Tudi v naši škofiji bomo stopali v stolno cerkev sv. Nikolaja skozi »nova« sveta vrata, ki bodo imela že na zunaj polno simbolike prepletene z zgodovino pokrajin naše mlade škofije. Da pa bodo še posebno v postnem času romarji iz vseh šestih dekanij začutili, kaj pomeni »VSTOPITI« skozi sveta vrata, in da bodo spovedniki imeli dovolj široko in razumevajoče srce, nam v povzetku papeževe »bule« o prihodnjem letu govori članek »Odperta vrata usmiljenja«.

Ker obhajamo leto posvečenega življenja, nadaljujemo s predstavljanjem redov v naši škofiji. V tej številki bomo spoznali dva kontemplativna redova: kartuzijane in karmeličanke. Oba redova sta velika milost in blagoslov za novomeško škofijo. Z razmišljanjem o svoji karizmi pa se predstavljajo sestre Skupnosti Loyola, ki imajo matično hišo v naši škofiji.

V času, ko je bila v Rimu sinoda o družini, smo imeli srečanje družin v prostorih Srednje kmetijske šole na Grmu, kjer je blizu petsto udeležencev dobilo novo moč in zagon ob celodnevnom duhovnem programu, predavanjih mag. Silva Šinkovca in zakoncev Siter. To je bil eden izmed prvih večjih dogodkov praznovanja v letu priprave na 10. obletnico ustanovitve naše škofije.

Posebno veselje pa smo doživeli v naši stolnici v soboto, 24. oktobra, ko smo bili priče posvečenju petih diakonov, od teh so štirje iz naše škofije. To je gotovo eden izmed največjih duhovnih sadov molitev v novomeški škofiji, saj smo ob ustanovitvi škofije imeli le enega bogoslovca, sedaj pa jih imamo enajst. Bogu hvala in vsem vam, ki molite za nove duhovne poklice.

Omenjeni so še nekateri dogodki, ki so se zgodili v tem letu ali zadnjih mesecih; med drugim »spravna slovesnost« na škofijski božji poti na Zaplazu, ki je odmevala tudi v širšem slovenskem prostoru, srečanje duhovnikov in duhovna obnova v Leničevem domu, trije novi bogoslovci, blagoslov Osnovne šole v Zagradcu itd.

Jagode naše pastorage nas že s svojim imenom simbolno spominjajo na naše vinograde, ki se razprostirajo po večini krajev naše škofije in so prav v tem času dali svoje sadove. Bog daj, da bi tako bogate sadove obrodilo tudi sveto leto božjega usmiljenja in naša duhovna priprava na obhajanje 10. obletnice naše škofije pod nebeškim varstvom in vodstvom glavnega zavetnika škofije sv. Jožefa.

Božidar Metelko

ŠKOFIJA NOVO MESTO

ODPRTA VRATA USMILJENJA

Izredno sveto leto usmiljenja

»O Bog, svojo vsemogočnost razodevaš predvsem z usmiljenjem in prizanašanjem.« (glavna prošnja 26. nedelje med letom). Usmiljenje je eden največjih atributov Boga. Papež Frančišek je v enem izmed svojih uvodnih nastopov Cerkev primerjal s »poljsko bolnišnico«. V njej je veliko duhovno ranjenih, ki jim naj Cerkev pride naproti prav z usmiljenjem in tolažbo. To Frančišek v apostolski praksi tudi sam dela, ko se s posebno pozornostjo in duhovno bližino približuje tistim, ki so usmiljenja najbolj potrebni. V zadnjem času je med papeži posebno teološko in pastoralno pozornost usmiljenju namenil tudi sveti papež Janez Pavel II. Že leta 1980 je napisal okrožnico »*O božjem usmiljenju*«, ki govori o večnem Očetu, o njegovi neskončno usmiljeni ljubezni do človeka, ki doživi vrhunec v darovanju edinorojenega Sina. Pri tem je dodal: da je naloga Cerkve, da »izpoveduje božje usmiljenje in ga oznanja«.

Da bi to zavest o neskončnem božjem usmiljenju v sedanjem času še poglobili in ovrednotili, je papež Frančišek napovedal izredno sveto leto, ki bo usmerjeno k poživitvi zavesti o usmiljenosti Boga. V Buli o napovedi izrednega svetega leta usmiljenja, z naslovom »*Obličje usmiljenja*«, so različni poudarki. Med drugim: »Jezus Kristus je obličje Očetovega usmiljenja. Skrivnost krščanske vere prav v tej besedi najde svoj povzetek,« ter dodaja: »Usmiljenje: to je poslednje in najvišje dejanje, s katerim nam prihaja naproti Bog.« Zatorej moramo kristjani v pastoralni praksi

in duhovnem življenju začutiti, da »usmiljenje ni nekaj umišljenega, ampak je oprijemljiva resničnost«. Če jo osvobodimo greha konkretno začutimo v svojem življenju, nam to daje novega duhovnega poleta in moči za življenje po evangeliju.

Jezus je na vsakem koraku izkazoval sočutje in usmiljenje. O tem nam govorijo številne novozavezne prilike. Ko razmišljamo o usmiljenju, imejmo vedno pred očmi to, kako je Jezus sprejemal in obravnaval grešnike. O tem nam na najlepši možni način govori evangelij o ženi, zasačeni v prešuštvovanju. Ko Jezus razreši zapleten in moreč položaj, se obrne na ženo z besedami: »Te ni nihče obsodil?« Odgovorila je: »Nihče, Gospod.« In Jezus ji je dejal: »Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne gréši več!« (Jn 8,10–11). Ali ni to čudovita prispodoba božjega usmiljenja? Usmiljenje lahko v polnosti izkazuje samo tisti, ki je bil že prej sam deležen usmiljenja. Nenehno se moramo zavedati, da smo vsi grešniki, zato vsi potrebni božjega usmiljenja.

Sveto leto se bo začelo 8. decembra, na slovesni praznik Brezmadežnega spočetja z odprtjem vrat vatikanske bazilike sv. Petra. Teden dni zatem, na tretjo adventno nedeljo, se bodo odprla sveta vrata v rimski stolnici sv. Janeza v Lateranu. Na to nedeljo bodo škofje odprli sveta vrata v svojih stolnicah, ki so matrne cerkve za vse vernike. Tudi v naši stolnici bodo nova sveta vrata stolnice sv. Nikolaja prvič v desetletni zgodovini nove

JAGODE NAŠE PASTORALE

škofije vabila vernike, da z novim upanjem in pogumom stopijo skozi vrata k vodi Življenja, v polnost občestva s Kristusom. »To bodo vrata usmiljenja. Kdorkoli bo stopil skozi, bo lahko občutil ljubezen Boga, ki tolaži, odpušča in daje upanje.« Vseh šest dekanij novomeške škofije bo v postnem času svetega leta poromalo skozi sveta vrata materne cerkve. Tako bo tudi naša krajevna Cerkev »neposredno vpeta v dogajanje tega svetega leta kot v izreden trenutek milosti in duhovne preнове«. To romanje, ki ne bo običajno, naj bo spodbuda za spreobrnjenje, da se bomo pustili objeti božjemu usmiljenju. Vrata simbolizirajo odprtost in sprejetost. So tista vrata, ki nam odpirajo novo pot življenja, prehod iz temine greha in duhovne smrti v polnost življenja in milosti.

Papež Frančišek nas spodbuja, da naj v svetem letu poživimo obhajanje zakramenta sprave. Sv. Polikarp v pismu Filipljanom spodbuja duhovnike: »Prezbiterji naj bodo milosrčni do vseh in usmiljeni. Kdor je zašel, naj ga privedejo nazaj.« To bo prvenstvena naloga duhovnikov v tem svetem letu. Pogosto bodimo vernikom na voljo za zakrament spovedi. Spreobrnjenje naših src bo najboljše znamenje, da smo sveto leto usmiljenja vzeli zares. Naj srca spovednikov preveva blaga misel na odpuščanje: »Ne sodite in ne boste sojeni. Ne obsojajte in ne boste obsojeni. Odpuščajte in vam bo odpuščeno« (Lk 6,37). Ko bomo v težkih dilemah odločanja v zakramentu sprave, ko bomo tehtali med težo greha in milostjo odpuščanja, naj gredo skozi naše srce besede preroka Ozeja: »Usmiljenja hočem in ne daritve, Božjega spoznanja bolj kot žrtve« (Oz 6,6).

Travmatična izkušnja zadnje svetovne vojne je zelo zaznamovala misel ter družbeno in duhovno podobo Slovencev. Leto usmiljenja nas vabi, da bi znali začutiti dar odpuščanja kot tisto duhovno silo, ki nas osvobaja spon preteklosti in ujetosti v začarani krog obsojanja in neodpuščanja. »Znova je prišel čas, da si Cerkev naloži veselo oznanilo odpuščanja.« Naj se to čuti tudi v naših pridigah.

Ko se bo na praznik Kristusa Kralja vesoljstva leta 2016 sveto leto usmiljenja končalo, naj v nas zapusti spoznanje, da je bilo izredno zato, da bi vsi verniki globoko začutili, kako moramo v vsakdanjem življenju živeti usmiljenje. K temu nas na poseben način vabijo Jezusovi blagri izrečeni na gori: »Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli« (Mt 5,7).

Igor Luzar

* Večina poudarkov je vzeti iz Bule o napovedi izrednega svetega leta »Obličje usmiljenja« (CD-Nova serija 23).

RAZLAGA LOGOTIPA LETA BOŽJEGA USMILJENJA

USMILJENI KAKOR OČE

Geslo je vzeto iz šestega poglavja Lukovega evangelija in se glasi: *Usmiljeni kot Oče*. Vabi nas, naj bomo usmiljeni po zgledu Očeta, ki nam pravi, naj ne sodimo, da ne bomo sojeni, ampak naj odpuščamo in dajemo.

Znak je delo p. Marka Ivana Rupnika in se nam ponuja kot mala teološka suma o usmiljenju. Prikazuje Sina, ki ima na ramenih izgubljenega človeka. Podoba je bila pogostna v starodavni Cerkvi in kaže na ljubezen Kristusa, ki z odrešenjem dopolni skrivnost svojega učlovečenja.

Na podobi je razvidno, kako se Dobri pastir do globine dotika človekovega mesa, in to z ljubeznijo, ki mu spremeni življenje. Dobri pastir s skrajno mero usmiljenja naloži nase človeštvo, a njegove oči so prekrite s človekovimi. Kristus gleda z Adamovimi očmi in Adam gleda s Kristusovimi očmi. Vsak človek na ta način v Kristusu odkrije novega Adama, lastno človeškost in prihodnost, ki ga čaka, s tem ko v njegovem pogledu motri Očetovo ljubezen.

Celoten prizor je umeščen v podobo mandeljna. Tudi mandelj je pogostna prva starodavne ikonografije, ki predstavlja soobstoj dvojne narave v Kristusu: božje in človeške. Trije koncentrični krogi, ki prehajajo

v vedno svetlejšo modro barvo, nakazujejo gibanje Kristusa, ki človeka nosi iz noči greha in smrti. Po drugi strani pa vedno temnejša barva predstavlja nedoumljivost Očetove ljubezni, ki vse odpušča.

vir: Radio Vatikan

JAGODE NAŠE PASTORALE

DIAKONI V SLUŽBI EVANGELIJA IN CERKVE

Diakonska služba in vloga stalnih diakonov v cerkvenem občestvu

Stalni diakoni v Cerkvi na Slovenskem niso nepoznana skupnost, vendar ugotavljamo, da jih je odločno premalo, saj jih je v vseh škofijah skupaj le 28, od tega 20 v ljubljanski nadškofiji. Pred kratkim smo dobili v pisni obliki *Narodne smernice za oblikovanje in službo stalnih diakonov v Sloveniji* (Cerkveni dokumenti 148), kjer je služba stalnih diakonov teološko in pastoralno utemeljena, opisana pa je tudi vsebina in pot oblikovanja kandidatov za ta način služenja Cerkvi.

Diakonat je služenje občestvu in izraža bogastvo služb v Cerkvi. Zato v krajevni Cerkvi nekaj manjka, če določena služba v njej ni razvita in dejavna. Diakoni pričujejo o bogastvu pastoralnih, liturgičnih in karitativnih del v Cerkvi. Diakon je po svoji službi znamenje, ki nas vedno znova spominja, da je Jezus prišel na ta svet služiti. Največkrat ne razbremenimo duhovnikovskega dela, ampak opravlja delo, ki doslej še ni bilo opravljeno. Diakon ne nadomešča duhovnika in ni njegov tekmeč.

Diakon ima stik z realnim življenjem, saj je v veliki večini to človek, ki opravlja svoj poklic in živi družinsko življenje. V svojem okolju pričuje za evangelij in zagotavlja navzočnost Cerkve tako, da služi na dobrotelčnih, katehetskih in pastoralnih področjih.

Najprej se mora zavedati, da je poklican za služenje ubogim, prizadetim, bolnim, ostarelim, izločenim. Njegov svet so različni odvisniki od mamil in alkohola, zaporniki in ljudje, ki so vpleteni v verigo prostitucije. Služenje veri sega na področje kateheze za otroke, odrasle, katehumene. Skrbi za dialog z neverujočimi in je ekumensko naravnano. Skupnosti lahko služi kot animator liturgije v župniji, voditelj svetopisemskih skupin, asistent pri zakonskih občestvih. Pripravlja lahko ljudi na prejem zakramentov (spokorno bogoslužje, animiranje otrok, ko gredo k spovedi), spremlja molitvene skupine, vodi nedeljsko bogoslužje, kadar v župniji ni duhovnika. Seveda pa sodijo v njegovo službo tudi sodelovanje pri maši, krščevanje, poročanje in vodenje pogrebcev. Prav sodelovanje pri oltarju nas spominja, da ne smemo ločevati evharistije od služenja ubogim. Nekdo je zapisal, da je evharistija brez umivanja nog herezija, umivanje nog brez evharistije pa je zgolj humanizem.

Tudi na ravni škofije mu lahko zaupamo različne naloge: skrb za dobrodelnost, pastoralno družin, za priseljence, medije, animacijo misijonske dejavnosti, ekonomska in pravna vprašanja.

Pot do službe stalnega diakona

Stalne diakone kliče Cerkev in potrebuje krščanska skupnost. K služenju jih povabi krajevni škof, pri izbiri kandidatov pa mu pomagajo duhovniki, ki poznajo primerne može v svojih župnijah. Na prvo srečanje s svojim škofom kandidata spremlja domači župnik, ki ga škofu predstavi, spregovori o pastoralnih potrebah v župniji in dekaniji ter nakaže možnosti in področja, kjer bi novi diakon lahko deloval.

Kandidatovi primarni skupnosti sta zakon in družina, zato je potrebno soglasje žene in priprava otrok, da bodo to možovo in očetovo obliko služenja podpirali. Pri pogovoru o delu v župniji duhovnik ne sme imeti prevelikih pričakovanj in nikoli ne sme pozabiti, da je diakonova družina na prvem mestu. Upošteva naj starost otrok in zahtevnost delovnega mesta, ki ga opravlja pri svojem poklicnem delu.

Teološko, katehetsko in svetopisemsko izobrazbo si kandidat pridobi s študijem na Teološki pastoralni šoli ali na Teološki fakulteti. Duhovna, liturgična in pastoralna priprava traja štiri leta. Prvo leto je leto razločevanja, ko kandidat, ki ga na srečanjih spremlja tudi žena, spozna naravo diakonske službe. Gre za deset srečanj ob sobotah od 10. do 16. ure; končajo se z duhovnimi vajami.

Če je kandidat spoznal, da je to njegova pot, napiše prošnjo svojemu škofu, da ga sprejme med pripravnike za službo stalnega diakona. Pogoj je, da je star 35 let in vsaj pet let poročen. Neporočeni (ki so se odločili za samsko življenje) morajo biti stari najmanj 25 let. Prošnji je potrebno priložiti krstni in poročni list ter pisno izjavo žene.

Triletno oblikovanje je podobno kot leto razločevanja. Pripravniki se enkrat na mesec (ob sobotah) zberejo pri molitvi, predavanju, pogovoru. Izberejo si duhovnega voditelja in se z njim redno srečujejo. Po prvem letu in duhovnih vajah prejmejo službo bralca, po drugem letniku pa službo mašnega strežnika (akolita). V tretjem letniku opravijo pet izpitov s področja Svetega pisma, kristologije, moralne teologije, pastoralke in liturgike. Na te izpite se pripravijo ob pomoči teoloških profesorjev.

Med triletno pripravo poskrbimo tudi za srečanje žena in celotnih družin. Pomembno je, da vsa družina spremlja možovo/očetovo odločitev in skupaj z njim raste v razumevanju evangeljskega služenja bližnjemu.

V Cerkvi na Slovenskem z animacijo kandidatov za stalni diakonat in umeščanjem stalnih diakonov v pastoralno delo zamujamo, zato je že skrajni čas, da nekaj storimo. Poštene in spoštovane može odkrivajmo, jih povabimo in navdušimo za služenje, pomagajmo jim na poti oblikovanja za službo stalnih diakonov in jih, ko bodo posvečeni, upoštevajmo kot sodelavce pri delu za odrešenje sveta.

p. Silvijn Krajnc OFM

JAGODE NAŠE PASTORALE

DIAKONSKO POSVEČENJE V NOVEM MESTU

Diakonsko posvečenje je bilo v **soboto, 24. oktobra, ob 10. uri** v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Novem mestu. Kandidati so se nanj pripravljali na duhovnih vajah v tednu pred posvečenjem, mi pa s tridnevnicco od

21. do 23. oktobra, v stolni cerkvi vsak večer ob 19. uri. Med voditelji tridnevnice je bil tudi slavní misijonar z Madagaskarja Pedro Opeka.

V diakone so bili posvečeni bogoslovci novomeške škofije in redovnik iz križniškega reda:

- **Matej Gnidovec**, rojen 3. novembra 1991, iz župnije Žužemberk;
- **Boštjan Gorišek**, rojen 20. oktobra 1987, iz župnije Ajdovec;
- **Štefan Hosta**, rojen 10. aprila 1991, iz župnije Šentjernej;
- **Roman Ivanetič**, rojen 26. decembra 1987, iz župnije Semič

ter redovnik Križniškega reda:

- **br. Boštjan Kotar KR**, rojen 14. februarja 1979, iz župnije Sv. Križ – Grabrovka.

Ker je diakonsko posvečenje potekalo ravno v času redakcije Jagod, bomo poročilo s tridnevnice in nekaj fotografij objavili v naslednji številki Jagod naše pastore.

ŠKOFIJA NOVO MESTO

KONTEMPLATIVNI REDOVI MOLIJU ZA ŠKOFIJO

KARTUZIJANI (OCarth)

KORENINE menišтва segajo v 4. stoletje, ko so se egiptovski puščavniki umaknili iz človeške družbe, da bi se izključno posvetili iskanju Božjega obličja in da bi v radikalnem ubožtvu, popolni čistosti in dosledni pokorščini duhovnemu očetu uresničevali ideal evangelijske popolnosti. Ti puščavniki so se kmalu začeli družiti v skupnosti in tako so se razvili različni tipi meniškega sožitja, v katerih je prevladoval bodisi občestveni (cenobiti) bodisi samotarski vidik (eremiti). Na Zahodu se je pod vplivom sv. Benedikta udomačila zlasti cenobitska oblika menišтва, ki je do 11. stoletja praktično izrinila vse druge oblike.

KARTUZIJANSKI RED je nastal iz želje po vračanju h koreninam. Sv. Bruno iz Kölna, ki je bil kanonik in nadzornik šol v Reimsu v Franciji, se je leta 1084 s šestimi tovariši umaknil v osrčje gorskega masiva Chartreuse (latinsko Cartusia), da bi v popolni ločenosti od sveta obnovil ideal puščavniškega življenja. Novost v primerjavi s starimi puščavniki je bila v tem, da so uvedli vsakodnevno bogoslužje, ki so ga opravljali deloma skupaj deloma vsak zase v samoti. Nova ustanova je zbudila veliko pozornost in so kmalu hotele prevzeti njihov način življenja tudi druge meniške skupnosti. Tako je nastal nov meniški

red, katerega prvo pravilo je napisal Gvigo, peti naslednik sv. Bruna.

NA SLOVENSКИH TLEH se je red razširil že v srednjem veku. Nastali so štirje samostani: Žiče (1160) kot prvi kartuzijski samostan v Srednji Evropi, Jurkloster (1170), Bistra (1255) in Pleterje (1403). Vse te samostane je pozneje pokončala meništvu neprijazna zgodovina, le v Pleterjah so se kartuzijani znova naselili na začetku 20. stoletja, kjer majhna mednarodna skupnost – edina v Vzhodni Evropi – do danes skuša zvesto živeti ideal sv. Bruna.

VDVEH RAZLIČNIH OBLIKAH se je od vsega začetka uresničeval ta ideal. Menihi v klavstru (patri) živijo v strožji samoti v ločenih hišicah, ki jih zapustijo le trikrat na dan za skupne bogoslužne molitve (nočno bogoslužje, jutranja zborna maša, večernice). Vsi ti menihi so določeni za duhovništvo. Bratje laiki, ki tudi živijo samotarsko življenje, se pa v večji meri posvečajo ročnemu delu in s tem omogočajo obratovanje samostana na gmotnem področju. Vsi so poklicani, da so vse življenje prosti le za Boga in tako pričujejo pred svetom o Njegovi absolutnosti.

HOJA ZA KRISTUSOM je temeljno pravilo vsakega posvečenega življenja.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Posamezne redovne družine ponavzočujejo določene vidike Jezusovega življenja, v katerih se istovetijo z Njim in nadaljujejo Njegovo življenje na zemlji. Kartuzijani smo poklicani hoditi za Kristusom v skritosti Njegovega notranjega življenja. In kakor je bilo Jezusovo notranje življenje, Njegov odnos z Očetom skriti izvir, iz katerega je potekala vsa Njegova

zunanja dejavnost, tako upamo, da postajamo tudi mi – po Njem in v Njem – vir življenja za Cerkev in za svet.

kartuzijani

*Več o Kartuzijanskem Redu lahko preberete na:
www.kartuzija-pleterje.si*

MAŠNIŠKO POSVEČENJE V KARTUZIJI

Na praznik Srca Jezusovega, 12. junija, je v stari gotski cerkvi pleterskega samostana škof Andrej Glavan v duhovnika posvetil kartuzijana br. Mihaela Marijo Mamića. S tem so kartuzijani v svojih vrstah dobili novega patra mašnika. Tako je zdaj v Pleterjah sedem patrov mašnikov in trije novinci, eden za patra, dva za brata. Škof Glavan je nagovoru poudaril: »Vsi kontemplativci, še posebej kartuzijani kot puščavniki, ste nekakšne korenine, ki skrite črpajo moč

pri izviru srečanja z Bogom in ta duhovni sok posredujejo drugim organom Cerkve.« Naj sok kartuzijanske molitve obilno hrani tudi telo novomeške škofije, posebej v času pastoralnih dogajanj in priprav na obhajanje 10-letnice njene ustanovitve.

Celoten škofov nagovor je na voljo na spletni strani Škofije Novo mesto

ŠKOFIJA NOVO MESTO

KARMELIČANKE (OCD)

*»Cerkev nas potrebuje, se pravi, da smo potrebne Gospodu. Ne kakor da bi brez nas ne mogel obstajati, marveč, ker smo po Njegovi milosti ude Njegovega telesa in kot žive ude nas hoče uporabljati.«
(sv. Terezija Benedikta od Križa – Edith Stein)*

Po Božji milosti, kakor je povedala mučenka iz Auschwitza, je tudi naša karmelska skupnost del Božjega vinograda novomeške škofije. Močno se čutimo povezane z vsemi brati in sestrami, ki se razdajate z oznanjevanjem Božjega kraljestva.

Beseda **karmel** v hebrejščini pomeni *sadovnjak, vinograd ali cvetlični vrt*. Tako se naš karmel povsem prilega blagi dolnjijski pokrajini.

Izviramo od puščavnikov. Če pa sežemo še dlje v staro zavezo, pridemo do preroka **Elija**, ki je **»vneto gorel za Gospoda, Boga nad vojskami«**, kar je naše geslo.

Sv. Terezija Avilska se je leta 1562 s prenovo vrnila k izvirom, kakor so živeli prvi puščavniki v začetku 13. stoletja na gori Karmel v Palestini in potem v Evropi, prilagojeno novim razmeram. Prepoznavna značilnost karmela je **notranja – kontemplativna molitev**, zato je ustanovila samostan, ki bi imel pogoje za to. Določila je majhno število sester, da so kot skupnost apostolov z Jezusom, da morejo živeti v globokem notranjem molku in samoti, napolnjeni z Božjo navzočnostjo, podobno kot je živela Marija v Nazaretu. Dobrim zunanjim okoliščinam morajo slediti tudi notranje: ponižnost,

preprostost, odpoved, medsebojna ljubezen, da Bog lahko daje in jemlje duši, kakor On sam želi. Povabljene smo v globoko, zaupno in prisrčno prijateljstvo z Jezusom, ki se ga trudimo živeti v polnosti. Sv. Terezija je predvsem želela, da bi bili preredki Gospodovi prijatelji res Njegovi dobri prijatelji, ki so mu v tolažbo. V *Poti popolnosti* je zapisala, naj ne »mislimo, da Gospod sprejema za zaupne prijatelje meškužce in take, ki ne marajo trpeti.« Priporočila je, naj imamo ob vsem tem vedno pred očmi glavni namen, in sicer da molimo za tiste »v prvih bojnih vrstah«, namreč za duhovnike, blagor Cerkve in zveličanje duš.

Božja previdnost radodarno in pozorno skrbi za nas po mnogih dobrih ljudeh. Po svojih zmožnostih tudi same delamo v hiši in na vrtu, pečemo hostije, krasimo sveče ...

Smo **Marijin red**, kakor pove naše celotno ime: Red bratov in sester preblazene Device Marije s Karmelske gore. Poseben Marijin dar je **škapulir**, zakramental, ki ga je izročila redu, ko je bil po prihodu v Evropo v veliki stiski. Je kot njena obleka, s katero nas materinsko ogrne, da bi lažje sodelovali z Božjo milostjo in na neki način nadaljevali njeno notranje življenje.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Karmeličanke so v **Slovenijo** prišle leta 1889 na Selo pri Ljubljani (današnje Moste). Leta 1948 so morale samostan zapustiti. Iz Avstrije so se vrnile leta 1967 v Mengeš, od tam so se 1986 preselile v Soro pri Medvodah.

16. maja **1992** je umrla Angela Makše iz **Mirne Peči**, ki je bila več let povezana s s.

Agnezo, ki je preko trideset let molila zato, da bi karmel zaživel tudi na Dolenjskem. Gospa Angela je v oporoki zapustila hišo in zemljišče karmeličankam, da tam sezidajo samostan. **12. septembra** istega leta, na god Marijinega imena, sta se v hišo vselili dve sestri in ta dan praznujemo kot ustanovni dan mirnopoškega karmela. Sestre smo obdržale Terezijine Konstitucije iz leta 1581, ki jih je sv. Janez Pavel II., prilagode II. vatikanskemu koncilu, potrdil 8. 12. 1990. Samostan, posvečen **Mariji, Kraljici angelov**, je **1. maja 1997** blagoslovil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode. Za pravno samostojnost novega samostana je potrebnih osem sester, zato je novo ustanovo sprejel samostan Kirk Edge iz Sheffielda v Angliji in poslal dve sestri.

Sestre smo hvaležne Bogu in mnogim dobrim ljudem, da smemo biti tu in mu služiti, zato z iskreno hvaležnostjo vsak dan molimo za vse **dobrotnike**. Zavedamo se, da je vse, kar smo in kar imamo, darovano.

Letos **15. oktobra**, na god sv. Terezije Velike, **sklepamo njeno jubilejno leto** ob 500. obletnici rojstva (28. 3. 1515). Posebna milost je bil obisk njenih relikvij v marcu. Ob tem se vedno bolj zavedamo bogastva in pomena njenih knjig, ki so tudi neke vrste »relikvija«, zanesljiva opora in kažipot tako karmeličankam kot vsem ljudem na poti zbrane molitve in popolnosti.

Hvaležne smo vsem za povezanost v molitvi, da bi mogle živeti svoj poklic v tem dolenjskem karmelu ... da bi bili ob medsebojni podpori kot krajevna Cerkev lep Gospodov vinograd.

»Hočem delati le iz ljubezni do Tebe, moj Bog, samo da bi Ti bila všeč, da bi tolažila Tvoje sveto Srce in reševala duše, ki naj Te ljubijo na veke.« (sv. Mala Terezija)

karmeličanke

SESTRE SKUPNOSTI LOYOLA (SL)

Redovnice črpajo pri Gospodu in služijo v svetu

»Maria!« – »Rabuni!«

Iz tega velikonočnega srečanja moremo sestre razdeliti nekaj besed o naši karizmi, podeljeni nam v Kristusovi ljubezni iz življenja ljudi.

Velikonočno srečanje ni vsako srečanje, temveč je tisto, ki zajema v sebi radost stvarjenja, ko je bilo izgovorjeno: »Bodi svetloba,« in: »Naredimo človeka po svoji podobi,« in: »Glej, bilo je prav dobro.«

Velikonočno srečanje je tisto, v katerem se kot Abraham v siju mnogoterih zvezd vedno znova napotiš na pot, na kateri ti je kot presenečenje lačnemu v šotorih ljudi postrežen dober kruh, saj je darovan iz pričakovanja srečanja, iz trpljenja in daritev vsakdanjih dni. V velikonočno srečanje je tiho vpleteno Jagnje, ki je razrešilo dolg darovanja življenja iz Ljubezni in za Ljubezen. V velikonočnem srečanju zato sije zemlja medsebojnega približevanja v tri tisoč petsto let gorečem grmu čudenja: »Ne hodi sem! Sezuj si sandale z nog, kajti kraj, kjer stojiš, je sveta zemlja.« Približati se svetlobi ljubezni medsebojnega srečanja pomeni sprejeti razodetje Boga: »Jaz sem Bog tvojega očeta ...« in se navezati na povest odrešenja svojega ljudstva, saj brez nje ni velikonočnega srečanja.

Velikonočno srečanje pozna trpljenje drugih ljudi in je začetek poti rešitve zanje, ko more vsaj od daleč pokazati na čudež dvignjenih voda na desni in levi v moči ljubezni Kristusa in Cerkve.

Velikonočno srečanje nosi spomine v naše bivanje od začetka, oblite s studenci žive vode krsta in ožarjene v Duhu s praznikom velike noči, s praznikom skupnosti, saj moremo le skupaj praznovati. Kakšen praznik je, če ne praznujemo skupaj? Zato je še posebej velika noč naš največji praznik, kajti naj bi ga praznovali vsi skupaj, tako je zapisano v srcu vsakega človeka, saj smo vsi ustvarjeni po podobi velike noči.

Preroško oznanilo: »Pripravite pot Gospodu,« odmeva najprej v naših srečanjih, da bi postajala bolj velikonočna in bi se naše življenje dotikalo praznika velike noči in tako Kristusove ljubezni.

V vsaki sestri se je enkrat zgodilo to velikonočno srečanje s Kristusom, ki ga ni pozabila. Nagovorilo jo je, da mu je sledila. Začudila se je, ko je v srcu čutila izgovorjeno svoje ime, začudila tako, da je odgovorila, ker ni mogla drugače: »Rabbuni! Učenik!« On je Učitelj na poteh našega življenja, kot se tudi družina zateka v okrilje podarjenega ji šotora ljubezni

JAGODE NAŠE PASTORALE

molitve in daritve, da se njeni člani skupaj pogovarjajo s svojim Gospodom, živim Bogom, z virom njihove ljubezni.

Za nas sestre je pomembno, da smo podarjene Cerкви prek Pastirjev, da bi mogle tudi same razumevati: »Kar koli vam reče, storite.« Bolj dragoceno nam je, kar reče Kristus, kot kaj rečejo ljudje, kot je ženi bolj dragoceno, kar reče mož, če sta oba združena s Kristusom.

Rade imamo Božjo besedo, saj po njej nam govori Kristus sam, Ljubezen. Ko vse postane suša in puščava, živa voda Besede še bolj žubori Odrešenje in kaže tiha pota do tistega, o katerem je bilo že nekdaj pisano za vsakega od nas: »Deni me kakor pečat na svoje srce, kakor pečat na svojo roko, zakaj močna kakor smrt je Ljubezen ... velike vode ne morejo pogasiti ljubezni in je ne preplaviti reke.« Kristusove ljubezni resnično ne. Vsi se

moremo v njej prenavljati po viru evharistije, zakramenta odpuščanja. Tudi za tisti, ki ga ne prejemajo, saj se je Ljubezen tako globoko zastonsko sklonila do vsakega izmed nas, da se vsak skloni do svojega najbližjega, ki mu ga Gospod daje na pot prav blizu, v družinah in skupnostih, in kjer on želi.

sestre Skupnosti Loyola

PRAZNOVANJE 10-LETNICE ŠKOFIJE

ŽIVO OBČESTVO CERKVE

Geslo praznovanja 10-letnice

Novomeška škofija se v tem letu pripravljala na 10-letnico svoje ustanovitve. Za geslo praznovanja smo izbrali: »Živo občestvo Cerkve«. Z njim smo želeli povedati, da je bistvo Cerkve in vsake škofije, da je živo občestvo. Temu cilju, ki nikoli ni v polnosti dosežen in se mu lahko le približujemo, naj bi bile podrejene vse pastoralne spodbude. Geslo nas ob 10-letnici spominja, da smo živo občestvo deloma že postali, še bolj pa si moramo, da to zares postanemo na vseh področjih.

Vsaka škofija, pa tudi vsaka župnija naj bi bila namreč bila občestvo živih občeſtev.

škof Andrej Glavan, v različnih nagovorih

SPRAVNA SLOVESNOST NA ZAPLAZU

Ob letošnjem godu bl. Alojzija Grozdeta, 70. obletnici konca druge svetovne vojne in v okviru praznovanja 10. obletnice škofije smo na Zaplazu pripravili poseben spravni dan z blagoslovom pravnega križa in posode, v kateri je zbrana zemlja z 31 krajev trpljenja, kjer so med vojno in po njej trpeli slovenski rojaki, ne glede na njihovo politično in versko pripadnost. V celoto ga povezuje napis Resnica in sočutje ter vklesan seznam krajev. Poseben priprošnjik za spravo v našem narodu je bl. Alojzij Grozde, zato je bil za spravno znamenje izbran Zaplaz, kjer so shranjene njegove relikvije.

Slovesnosti se je udeležilo več sto vernikov. Škof Andrej je v nagovoru pri sv. maši poudaril razliko med dojemanjem novega družbenega reda in pogledom bl. Alojzija Grozdeta, ki je rekel, da »nov družbeni red zahteva najprej novega, boljšega človeka«.

Po maši je sledil blagoslov spominskega znamenja. Posebej pretresljiv je bil prizor, ko je 31 mladih iz naše škofije med prebiranjem seznama krajev trpljenja z njihovo kratko razlago prinašalo prgišča zemlje in jih streslo v posodo pod križem.

»Zbrana zemlja bo pomešana in je ne bo mogoče več ločiti. ... S slovesnostjo smo želeli opozoriti na najgloblji temelj sprave: na odpuščajočo Božjo ljubezen ... Neverne in drugače misleče pa vabimo, da motiv za resnico in sočutje najdejo v najglobljih temeljih svoje človečnosti,« so bile besede v uvodu prelata

JAGODE NAŠE PASTORALE

Janeza Grila, ki je bil eden izmed pobudnikov spomenika.

O pomenu sprave in sočutja je spregovorila tudi dr. Katarina Kompan Erzar. Poudarila je zgled mladega Alojzija Grozdeta, ki je v vihnih razmerah svojega časa izbral pot vere in mladostnega idealizma, namesto nasilnega bojevanja.

Pri slovesnosti je sodeloval združeni pevski zbor dekanije Leskovec s solistom Lucasom

Somoza Ostercem pod vodstvom prof. Aleša Makovca. Zvečer je bil prav tako na Zaplazu koncert Vokalne akademije Jurij Slatkonja, ki je ob spravi tematiki dneva izvedla dve deli: Psalm De profundis Aleša Makovca in Requiem skladatelja Johna Rutterja ob spremljavi priložnostnega orkestra.

Janko Pirc

Odmevi romarjev ob spravnem znamenju na Zaplazu

Od letošnjega maja, ko je križ ob romarski cerkvi na Zaplazu dobil dokončno podobo in pomen, so se navade romarjev nekoliko spremenile. Do nedavnega so se namreč udeležili maše, obiskali »žegnani studenec« in kmalu odšli.

Odkar je tu oltar z relikvijami blaženega Alojzija Grozdeta in pomnik, ki simbolizira »Resnico in sočutje«, se veliko ljudi ustavi tudi ob slednjih. Nekateri najdejo tu stik s svojci, za katere ne vedo, kje so pokopani, drugi se morda sprašujejo, ali je bilo res treba toliko nedolžnih žrtev. Tako lahko vidite ob križu stare babice, ki jih podpirajo morda vnuki ali pravnuki, kako s sklonjeno glavo ter sklenjenimi rokami molijo za svojega očeta ali moža, brata, strica ... Spet drugi prižge svečko in tiho odide. Verjetno se najde kdo, ki pravi: »Kaj pa je tega križa treba bilo.« Gotovo pa se bo našel tudi kdo, ki bo z rokami, prekrizanimi na hrbtu, smeje se zrl v križ.

Za vse je znamenje postavljeno na Zaplazu ob grobu blaženega Alojzija Grozdeta, da bi našli tu »RESNICO IN SOČUTJE«.

Lado Stopar, cerkovnik na Zaplazu

ŠKOFIJA NOVO MESTO

SEZNAM 31 SIMBOLNIH KRAJEV TRPLJENJA NA SPRAVNEM ZNAMENJU

Kočevski rog: Skupno ime za najmanj šest brezen, v katerih leži verjetno več kot 20.000 Slovencev, Hrvatov in Srbov.

Argentina: Dežela, ki je sprejela največ političnih beguncev, ki so po končani vojni zbežali na Koroško. Tujina je postala nova domovina.

Rajhenburg: Zbirno mesto slovenskih izgnancev, od koder so odhajali v izgnanstvo, mnogi so tam umrli. Kraj, kjer so trpele tudi politične zapornice po drugi svetovni vojni.

Begunje na Gorenjskem: V gradu je bila med vojno gestapovska kaznilnica. Iz nje so odpeljali v smrt 859 talcev, več tisoč zapornikov pa v koncentracijska taborišča.

Huda jama: Rov sv. Barbare je sinonim za strašno gorje in smrt več tisoč slovenskih domobrancev in Hrvatov.

Tezno: Tu in drugod na Štajerskem je v tankovskih grabnih pobitih več de-set tisoč Hrvatov. V 950 metrih protitankovskega jarka na Tezнем je bilo umorjenih več kot 15.000 ljudi.

Rab: Italijansko koncentracijsko taborišče, kjer je trpelo več tisoč Slovencev, več kot tisoč jih je tam umrlo.

Čatež in Roje: Tudi na Čatežu in v okolici je bilo pobitih veliko ljudi, talci, partizani, domobranci in civilisti.

Gonars: Italijansko koncentracijsko taborišče, v katerem je umrlo več kot petsto slovenskih in hrvaških taboriščnikov.

Dachau: Nemško uničevalno taborišče, v katerem je trpelo več tisoč Slovencev, umorili so jih več kot 1.800.

Auschwitz: Koncentracijsko taborišče, kraj groze in gorja, kjer je bilo umorjenih največ Judov, vendar tudi več kot 1720 Slovencev.

Frankolovo: Nemci so po partizanskem napadu, ko je bil ubit nemški okrožni vodja, obesili sto talcev.

Gramozna jama: Kraj sredi Ljubljane, kjer so Italijani ustrelili več kot 120 talcev.

Osankarica: Kraj sredi Pohorja, kjer je padlo vseh 70 borcev Pohorskega bataljona.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Sv. Urh: Domo-branska postojanka, v kateri so pobijali so-delavce partizanskega gibanja. Po vojni so v kostnico prekopali tudi žrtve, ki so jih pobili partizani sami.

Javorovica: Vas sre-di Gorjancev, kjer je padlo 150 partizanov Cankarjeve brigade.

Dražgoše: Kraj nes-rečnega imena: devet padlih partizanov in 40 pobitih domačinov, vas so spomladi 1942 Nemci razstrelili.

Sv. Oto nad Vrtojbo: Primorska vstaja, več kot 1.400 padlih in več tisoč ujetih partizanov.

Teharje: Eno najhujših koncentracijskih taborišče pri nas, od tod so v smrt odpeljali tudi več tisoč slovenskih domobrancev in civilistov.

Rižarna: Italijansko koncentracijsko taborišče v Trstu, kjer so fašisti pobili več kot dva tisoč Slovencev, Hrvatov in Judov.

Šentvid nad Ljubljano: Koncentracijsko taborišče, od koder so partizani vozili več tisoč domobrancev v smrt v Kočevski rog in Brezarjevo brezno.

Stari Hrastnik: Eno od morišč, kjer je bilo pobitih več tisoč domobrancev s Teharj.

Jasenovac: Ustaško koncentracijsko taborišče, kjer je umrlo veliko ljudi, med njimi tudi nekaj sto Slovencev in sedem slovenskih duhovnikov.

Krimska jama: Tu počivajo žrtve partizan-skega terorja leta 1942.

Mavrlen: Kraj v Beli krajini, kjer so partizani pomorili Rome iz Kanižarice, tudi noseče matere in otroke.

Turjak: Bitka med partizani in vaškimi stra-žarji. Ko so se ti predali, so jih partizani zajeli skoraj 700, jih večinoma pobili, nekaj kar tam, tudi ranjence, ostale drugje.

Grčarice: Spopad med partizani in sloven-skimi četniki. Ko se jih je več kot 170 predalo, so večino pobili.

Ukrajina: Simbolno ime za vse kraje na vzhodni fronti, kjer je padlo več tisoč Slovencev, mobiliziranih v nemško vojsko.

Cerkno in Lajše: V nemškem napadu je padlo 47 tečajnikov partijske šole. Kot povračil-ni ukrep so partizani umorili 14 domačinov, ki pa niso bili izdajalci.

Ljubelj: Koncentracijsko taborišče, podru-žnica Mauthausna. Interniranci so gradili ljubeljski predor.

Mirna: Na Mirni in v Mirnski dolini je bilo veliko žrtev, med njimi tudi prvi slovenski mučenec, blaženi Alojzij Grozde.

SREČANJE DRUŽIN NOVOMEŠKE ŠKOFIJE 2015

Pod Trško Goro, v Centru biotehnike in turizma ali bolj znani Kmetijski šoli Grm, je bilo v soboto, 17. oktobra, živo in živahno. Drugače, kot je druge dneve, ko tu znanje nabirajo srednješolci in študentje.

Od 8. do 9. ure so na ta kraj prihajale številne družine, predvsem mlade. Gotovo je Gospod hotel tako in organizatorji – Škofijski odbor za družino – smo jih z veseljem sprejemali. Po uvodnem pozdravu g. Jožeta Miklavčiča in molitvi v veliki dvorani so se otroci v avli razdelili v vpisane delavnice – poleg vrtca za najmlajše v glasbeno, športno, skavtsko, kuharsko delavnico, na svetopisemske urice, k ogledu živali, jahanju in še v

delavnico za najstnike »Gremo mi po božje« pod vodstvom zakoncev Sokol.

Staršem, duhovnikom in vsem starejšim udeležencem pa je najprej spregovoril defektolog, filozof, teolog, psiholog, terapevt, jezuit p. Silvo Šinkovec. O geslu in tematiki srečanja – »Ljubezen je naše poslanstvo« – je razmišljal široko in globoko. Kako se ljubezen uresničuje in udejstvuje na izkustveni ravni (konkretne izkušnje ljubečih odnosov), v komunikaciji (kako si ljubezen izražamo) in v duhovnosti (kako se v življenju kristjanov vidi, da je »božja ljubezen izlita v naša srca«).

Po odmoru za kavo in čaj pa sta nas nagovorila zakonca, ki že vrsto let posvečata svoje življenje ustanavljanju zakonskih skupin širom po Sloveniji ter prinašata smisel in

JAGODE NAŠE PASTORALE

veselje zakona med slovenske zakonce; Vilma in Dani Siter. Z nami sta razmišljala, kako lahko s pomočjo božje ljubezni, ki je izlita v naša srca, zakonci oblikujemo srčen in bogat odnos ter srečne in vesele družine. Poudarila sta, kako nam lahko pri tem pomagajo zakonske skupine, in predstavila delovanje društva Družina in življenje oz. zakonskih skupin v njegovem okviru.

Več kot 150 poslušalcev se je po predavanju razdelilo v osem skupin, ki so po predloženih vprašanih predavateljev izmenjale mnenja in izkušnje. Po tem so se otroci vrnili z delavnic k staršem.

V jedilnici Centra biotehnike in turizma smo imeli kosilo in moram reči, da je v uri in pol uspelo osebju razdeliti skoraj 450 kosil. Vso zahvalo in pohvalo je na tem mestu potrebno izreči celotnemu osebju centra in vodstvu, posebej pa še gospe Martini Kralj.

Vrsta, ki se je vila do delilnice hrane, je bile dolga, vendar strpna in brez godrnjanja, tako kot je ves dan teklo srečanje v ozračju prijateljstva in brez kakšne slabe volje kljub res velikemu številu udeležencev vseh generacij. Tako so tudi starši otrokom dali lep zgled potrpežljivosti. In tudi družinskost v širšem pomenu smo doživeli pri kosilu, saj so z nami jedli duhovniki in predstavniki škofije.

V drugem delu dneva smo bili zopet vsi v veliki predavalnici in družabni del je z nekaj skladbami popestril mlad ansambel štirih fantov iz Šentjerneja. Čarodej Jaka pa je s svojimi triki navdušil tako otroke kot odrasle.

Celodnevno dogajanje se je končalo z vrhuncem – daritvijo svete maše, ki jo je vodil škof Andrej Glavan ob somaševanju duhovnikov, ki so si vzeli čas in preživeli dan

z družinami na srečanju. Pri tej sveti maši so s petjem sodelovali udeleženci glasbene delavnice pod vodstvom Urške Klemenčič. Otroci so v delavnici svetopisemske urice pripravili prošnje. Družina Krnc (Anka in Tone) je pripravila in prinesla darove (kruh, vino, slovenski šopek). Vsi smo čutili, da je središče Gospod, ki nas je pripeljal na to srečanje, ki nas povezuje in je edini, ki lahko s svojo navzočnostjo v družini le-tej da moč, da izpolnjuje poslanstvo, ki ji ga je namenil danes in tukaj. Želimo in upamo, da so družine začutile pomen in pomembnost, da družina živi in ne živetari in da ta čas ni bil izgubljen. Upamo tudi, da smo v medije dali sporočilo, da je v Sloveniji in v novomeški škofiji družina še vrednota v resnici in ne le na papirju.

Danijela Perko

ŠKOFIJA NOVO MESTO

SIMBOLIKA NOVEGA ŠKOFOVEGA TRONA V STOLNICI

Z načrtovanjem stolov in podobnega se ukvarjam od leta 1987, ko sem si nabavil prvi stroj za obdelavo lesa in si uredil delavnico v hiši, kjer stanujem.

Na vprašanje, koliko stolov in drugih kosov sem zasnoval do sedaj, težko odgovorim, saj je meja med novim izdelkom in varianto prejšnjega težko določljiva. Nekoliko bolj širokogrudno naštevanje bi se ustavilo okrog številke 350. Pri svojem delu se zgledujem po slovenski umetnostni tradiciji. Posebej poudarjam delo arhitekta Jožeta Plečnika in njegov ustvarjalni slovenski slog. Občudujem

prijaznost ljudske umetnosti, pri čemer posebej izpostavljam arhitekturo slovenskih kozolcev. Mislim, da so to male slovenske katedrale. Podoba slovenskih mest in vasi sta najbolj zaznamovala gotika in barok. Pojem najlepšega na Slovenskem pripada baročnemu stilskemu izročilu. Našteto naj bi bil okvir in izhodišče mojega snovanja. Seveda ne gre za replike; pri vseh izdelkih je mogoče najti tudi elemente modernizma v vseh mogočih registrih tega pojma. Tudi v mojem novomeškem delu naj bi bilo tako.

Cerkvena oprema zavzema pomemben del v mojem opusu. Zaradi dveh stolov, ki sem

JAGODE NAŠE PASTORALE

ju zasnoval za papeža Janeza Pavla II., me nekateri imenujejo kar »papežev mizar«.

Škofov sedež – katedra – je pomemben element v vsaki stolni cerkvi, ki prav po njem nosi svoje ime: stolnica, katedrala. Simbolično ta stol predstavlja učiteljsko službo voditelja Božjega ljudstva v krajevni Cerkvi.

Doletela me je čast, da sem mogel zasnovati škofovski stol za znano kapiteljsko cerkev v Novem mestu. Ob tem se je izkazala potreba še po drugih kosih opreme: za dva lateralna in dva sublateralna stola, kamnit podstavek, stensko oblogo, klopi za ministrante, mizice za darove, stol za župnika in še dva stola za duhovnika. Pred slednjimi stoji nov ambon. Posebnost je lesena stenska obloga za škofovimi sedeži, ki je posuta s polkrogli iz kamnov, nabranih po vsej novomeški škofiji. Polkrogel je 71, kolikor premore škofija župnij. Gre za simbolno opredelitev vesoljnega zvezdnatega neba in prisotnosti celotnega cerkvenega občestva novomeške škofije.

Škofijske sedeže sem risal ob mislih na pelikana. Tomaž Akvinski enači pelikana s Kristusom. Ta ptič naj bi si do krvi izkljuval prsi zato, da bi v stiski nahranil mladiče. Ročne naslone je res mogoče primerjati z eleganco glave in vratu tega ptiča. Razprostrta krila je mogoče zaznati v pahljačastem stiku stolov s kamnito podstavom. Kdor sedi na teh stoli, naj bi bil v pelikanovem/božjem okrilju.

Naj še pripomnim, da sem številne izvirne oblike svojih stolov povzel iz rastlinskega in živalskega sveta. Zato ni naključje, da se nekateri moji stoli imenujejo: Arbor vitae (stol za papeža Janeza Pavla II.), levji stol, konj, Bambi, slon, helix ... Tako kot so usklajene in

harmonične oblike rastlin in živali, naj bi bili tudi moji stoli. Vsaka oblika naj bi bila logična izpeljava prejšnjih in obratno. Vsa stilska obdobja v likovni umetnosti se v veliki meri držijo tega principa.

Ko je bilo vse izdelano in postavljeno na svoje mesto, sem bil deležen nekaj pomenljivih in vprašujočih pogledov. Nekako takole sem odgovoril: »Novi kosi opreme stojijo v bližini prelepih baročnih sedilij iz 18. stoletja. Naj nekoliko neskromno pripomnim, da se nova oprema junaško in brez zadrege konfrontira z baročnim veličastjem.« Načrte je potrdil delovni škofijski odbor s škofom msgr. Andrejem Glavanom in župnikom dr. Silvestrom Fabijanom. Od spomeniškega varstva je nad delom bedela mag. Marinka Dražumerič, ki je zaslužna za to, da so se ob novi opremi zgledno uredili tlaki v cerkvi.

Kamnoseška dela in tlake je izvedlo podjetje Kocjan iz Škocjana. Bleščeče polkrogle je izdelal kamnosek Lojze Grošelj iz Jesenic. Vse delo iz dolenjske orehovine in hruškovine je mojstrsko opravilo mizarstvo Tratar iz Ljubljane.

Janez Suhadolc, arhitekt

Škofija

Novo mesto

2006 - 2016

Vabilo

Vabilo na znanstveni simpozij ob
10. obletnici ustanovitve škofije Novo mesto,

*ki bo v sredo, 25. novembra, od 9. do 13. ure,
v dvorani Baragovega zavoda, Smrečnikova 60 v Novem mestu.*

PROGRAM:

Od 8.30 do 9.00: prihod gostov in udeležencev

9.00: začetek

nastop Konservatorija za glasbo Jurij Slatkonja,
uvodni pozdrav škofa msgr. Andreja Glavana,
pozdravni nagovori gostov

9.30 – 12.30

predavanja:

Razmere so zorele in dozorele, *prof. dr. Stane Granda,*
Kakšno prihodnost Cerkve odpira Frančišek, *prof. dr. Rafko Valenčič,*
Kakršna bo družina, takšna bo družba, *prof. Barbara Simonič,*
Vloga škofije v novem tisočletju, *prof. dr. Bogdan Dolenc,*
Z resnico in sočutjem nad sovraštvo, *dr. Jože Dežman,*

12.30: pogovor s predavatelji

13.00: sklep simpozija

JAGODE NAŠE PASTORALE

DOBRE PRAKSE

OBISKI PO DRUŽINAH POŽIVLJAJO VERO

Rožni venec – sredstvo nove evangelizacije

Ta starodavna molitev v prvi vrsti povezuje. Povezuje družine, sosede, župnijo. Povezuje človeka z Bogom. Zato je tako lepa in dragocena. Je tudi odlična priložnost za novo evangelizacijo, ki med drugim predpostavlja vnašanje novega zagona, gorečnosti ... v oblike duhovnosti, ki jih že poznamo.

Ko sem bil še na pastoralni praksi, sem se na povabilo krškega župnika Alfonza Grojzdka udeležil molitev, ki jih je v adventnem času organiziral po domovih svojih župljanov. Bilo je prijetno, saj se je zbralo razmeroma veliko ljudi, tudi takih, ki jih naša redna pastorala morda ne zaobjame. Ko sem nastopil kaplansko službo, sem si želel nekaj podobnega izvesti tudi sam. Lani, v začetku meseca oktobra, sem oznanil, da bi se z veseljem pridružil družinam pri molitvi rožnega venca. Odziv je bil neverjeten. Takoj po maši je prišla prva družina in javljale so se druga za drugo. Skupaj smo molili vsak večer, včasih tudi pri dveh družinah isti dan. Molili so otroci, starši, dedki in babice. Ponekod so k molitvi povabili še sosede in

prijatelje. Vesel sem bil, ko so naprej molili otroci, nekateri celo prvič. Občudoval sem očete, ki so jagode rožnega venca premikali pogumno, in seveda matere, ki so vedno poskrbele še za prijetno druženje.

V dveh vaseh se je to molitveno zbiranje podaljšalo v zimo in skozi vse leto. Nastali sta lepi molitveni skupini, ki v mesečnih srečanjih kličeta Božji blagoslov in pred Gospoda polagata hvaležnost in naše prošnje.

Srečati naše vernike v njihovem okolju je privilegij. Prinašati blagoslov v družine, ki so polne skrbi, bolečin, ... je naše poslanstvo. Biti

blizu Bogu in ljudem je naš poklic. Tukaj je naša sreča. V oktobru, v maju, v adventu, v postu. Vsak dan. Gospod nas same in naše vernike vabi, da ga spremljamo od Nazareta do Betlehema, od Galileje do Jeruzalema, od Oljske gore do Kalvarije in vse do nebes. Pogumno na pot.

Mitja Bulič, kaplan

KATEGORIALNA PASTORALA

SKAVTINJE IN SKAVTI

Po gričih in dolinah, po brezpotjih in poteh, v gozdovih in na travnikih se že vrsto let razlegata živahen smeh in pesem, ki prihajata iz mladih src skavtinj in skavtov. Mladinsko gibanje, ki že več kot sto let navdušuje mlade in odrasle, je zagnal lord Robert Baden Powell. Bil je vojaški oficir in je po upokojitvi ustanovil čete za mlade fante, ki bi jih sicer prevzela ulica in njene zakonitosti. Ponudil jim je vzgojo, ki je temeljila na **skavtskih**

zakonih, in vpeljal v način dela **skavtsko metodo**.

Skavtinje in skavti živimo po skavtskih zakonih:

1. Skavt si šteje v čast, da si pridobi zaupanje.
2. Skavt je zvest Bogu in domovini.
3. Skavt pomaga bližnjemu in naredi vsak dan vsaj eno dobro delo.
4. Skavt je prijatelj vsakomur in vsem skavtinjam in skavtom brat.
5. Skavt je plemenit.
6. Skavt spoštuje naravo in vidi v njej božje delo.
7. Skavt uboga svoje starše in predstojnike ter vestno opravlja svoje dolžnosti.
8. Skavt si v težavah žvižga in poje.
9. Skavt je delaven in varčen.
10. Skavt je čist v mislih, besedah in dejanjih.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Kako skavti delamo, vzgajamo? S skavtsko metodo:

- **obljuba in zakoni**, ki so naše vodilo;
- **delo v majhnih skupinah**, ker se tako lahko izkaže vsak posameznik;
- **učenje z delom** (izkustveno učenje), ker tako učenje nikoli ni dolgočasno;
- **simbolna govorica**, ker je učinkovit način komuniciranja;
- **dejavni odnos med mladimi in odraslimi**, ker se drug od drugega lahko veliko naučimo;
- **dejavnosti na prostem**, ker je narava naša mati;
- **samovzgoja**, kjer si vsak zada svoje izzive, in
- **služenje v družbi** (prostovoljno delo), ker le tako lahko pustimo svet boljši.

Te prvine se prepletajo v vseh skavtskih dejavnostih in skupaj predstavljajo skavtsko metodo. Skavtska metoda je dobro preizkušena po vsem svetu in je pedagoško utemeljena kot preventivni sistem. Z izvajanjem skavtske metode pa pravzaprav izvajamo tudi okoljsko vzgojo.

Otroci in mladi se vsak teden srečujejo v malih skupinah in prevzemajo odgovornosti, ki ustrezajo njihovi starosti in pripravljenosti. Potem pa je tu še cel kup izzivov, potepov, zimovanje, poletno taborjenje, dvodnevni izleti, projekti, kot so Luč miru iz Betlehema, Dan Zemlje, sodelovanje z lokalno skupnostjo ...

Močan trenutek je tudi izrek **skavtske obljube**:

*Pri svoji časti obljubljam,
da si bom z božjo pomočjo prizadeval
služiti Bogu in domovini,
pomagati svojemu bližnjemu in
izpolnjevati skavtske zakone.*

V novomeški škofiji delujemo skavti na več krajih: v Novem mestu, Šentjernej, Tržišču in Črnomlju. V neposredni bližini pa sta še enoti (stega) v Krškem in Brežicah.

Skavti v svoje vrste sprejemajo fante in dekleta, saj gre za sovzgojo **moškega in ženskega lika** voditelja v posameznih starostnih vejah.

Najmlajši (1. in 2. razred) se zbirajo v **kolonijah bobrov in bobrovk**. Otroci od 3. do 6. razreda sestavljajo **krdelo volčičev in volkuljic**, zadnjo triado osnovne šole in prvi letnik srednje šole povezuje **četa izvidnikov in vodnic**, dijaki od 2. do 4. letnika ter študentje pa so del **klana kot popotniki in popotnice**. Študentje po 21. letu starosti prevzemajo služenje kot voditelji v posameznih starostnih vejah, voditelji pa so povezani v **SKVO – skupnost voditeljev**. Svojo vlogo v posameznih vejah skavtinj in skavtov imamo tudi duhovniki, saj opravljamo pomembno poslanstvo kot **duhovni asistenti**.

*br. Janez Papa, Vsestranski orek,
duhovni asistent v stegu Novo mesto 1*

Skavti

ŠKOFIJA NOVO MESTO

PREDSTAVITEV NOVIH BOGOSLOVCEV

Janez Meglen

Sem Janez Meglen in prihajam iz župnije Krka, natančneje iz vasi Laze nad Krko. V družini nas je pet: oče in mati ter trije otroci. Imam starejšo sestro in mlajšega brata. Živimo na manjši kmetiji.

Cerkev me je privlačila že od nekdaj, predvsem pa bogoslužje svete maše. Kmalu po prvem svetem obhajilu sem začel ministrirati na domači podružnici v Lazih in v župnijski cerkvi svetih Kozma in Damjana. Tako sem redno z velikim veseljem hodil k maši in spoznaval skrivnost evharistije. Po birmi sem se udeležil evharističnega kongresa, ki je name naredil velik vtis. V domači župniji sem sodeloval kot animator in bralec beril. Domači župnik mi je omenil Škofove zavode v Šentvidu in tako sem se po osnovni šoli vpisal na Škofijsko klasično gimnazijo v Zavodu sv. Stanislava, kjer sem živel v Jegličevem dijaškem domu. Tudi tam sem redno ministriral. Ob številnih zgledih – domačega župnika, zavodskih duhovnikov in drugih – se poglobljala moja želja postati duhovnik. A potrebno

je bilo še nekaj časa in predvsem molitve mnogih, ki so Boga neutrudno prosili, naj mi da poguma za sprejetje te pomembne odločitve.

Tako sem se po dolgem razmisleku na hitro odločil in letos jeseni stopil v ljubljansko semenišče, kjer želim Božji klic poglobiti, prečistiti in tako nekoč dospeti do dneva, ko bom lahko ponovil besede blaženega Alojzija Grozdeta:

*Po novih potih šel bom v nove dni,
srca in duše Bog bo le vladar,
šla bo moja pot pred njegov oltar.*

* * * * *

Jure Novak

Sem Jure Novak, star osemnajst let in prihajam iz župnije Št. Peter - Otočec. Imam štiri sestre in brata. Kot otrok sem se rad igral poklice. Tako sem obhajal mašo s sestro in sosedom. Na očetovo pobudo sem v šestem razredu začel ministrirati v farni cerkvi. Sčasoma sem se začel pogovarjati tudi z msgr.

JAGODE NAŠE PASTORALE

Francetom Dularjem. Ker mi sam verouk ni bil zadosti, sem ga pogosto spraševal tudi izven rednih ur. Od njega sem dobil kakšno dobro knjigo in jo z zanimanjem prebral. Ko sem bral te knjige, sem začel razmišljati bolj krščansko. V osmem razredu sta moji sestri šli v Stično mladih in od tam prinesli brošuro, kjer sem videl oglas za Center za duhovne poklice Maribor. Poklical sem s. Štefko Klemen OSU, ki ga je vodila, ter z njo velikokrat debatiral. Če v tistem času ne bi bilo nikogar, ki bi me spremljal tako kot g. Dular in s. Štefka, nisem prepričan, da bi se vpisal v bogoslovje. Vedel sem, da bi bilo zelo koristno, če bi šel na kakšno klasično ali splošno gimnazijo, a sem raje izbral lažjo pot. Vpisal sem se na Ekonomsko šolo, na program medijski tehnik. Tja sem šel, ker me je zanimal tudi poklic radijskega napovedovalca. V srednji šoli je bilo glede klica vse v megli. Tako je bilo vse do tedaj, ko sem v 4. letniku šel na duhovne vaje, ki jih je vodila s. Štefka. Take jasnosti kot takrat na duhovnih vajah še nisem čutil. Odločil sem se ter po res dolgih počitnicah končno stopil na pot, na koncu katere bom duhovnik. Se pa priporočam v molitev, da bom na tej poti tudi vztrajal.

* * * * *

Jakob Piletič

»Nič drugega ne želi in ne išči kakor to, da bi bil Bogu všeč in bližnjemu v pomoč.«
(*prim. Hoja za Kristusom, II, 4:1*)

Sem Jakob Piletič, rodil sem se 31. julija 1996 v Novem mestu materi Nataši in očetu Jožetu. Prihajam iz župnije ap. Jakoba Starejšega Kostanjevica na Krki. V letošnjem

letu sem maturiral na novomeški klasični gimnaziji iz splošnih predmetov pa tudi latinskega jezika in filozofije. Zlasti leta gimnazijskega izobraževanja so klic k oltarju le še potrjevala in poglobljala. Težko bi natančno opredelil trenutek, ko sem spoznal, da je to to, da je duhovništvo pot, ki jo je zame pripravil Gospod. Odločilnega pomena je bila gotovo molitev, osebni pogovor z Gospodom pa tudi pogosto obiskovanje svete maše, molitev številnih ljudi zame in ne nazadnje dobri zgledi duhovnikov, ki sem jih srečeval v vseh teh letih. V župniji sem se rad vključeval v različne dejavnosti; ministriranje, branje beril, animatorstvo, mladinski verouk pa tudi ŽPS so moj odgovor na Božji klic pomagale le še konkretizirati. Kljub nekaj preizkušnjam, ki mi jih je Gospod naklonil v zadnjem letu in so odločitev le še dodatno prečistile, sem vesel, da sem končno tu, kjer me Bog hoče imeti, v ljubljanskem bogoslovju. Trdo verjamem, da je taka Božja volja; želim si lahko le, da bom na tej poti skupaj s sobraty vztrajen in bom tako enkrat vreden postati *alter Christus*, delivec in oskrbnik božjih skrivnosti.

POLETNA DUHOVNA OBNOVA NOVOMEŠKIH BOGOSLOVCEV

Za bogoslovci je kar pestro poletje. Ker med počitnicami ne bivamo v semenišču, izkoristimo čas za sodelovanje v domačih župnijah. Poleg oratorijev, taborov in dopusta na morju skušamo nekaj časa preživeti tudi skupaj. Zato smo se sredi avgusta zbrali na duhovni obnovi, ki je bila tokrat v Podzemlju pod vodstvom tamkajšnjega župnika g. Petra Miroslaviča. V svojih nagovorih nam je predstavil svojo duhovniško pot. Srečeval se je z raznimi vzponi in padci, s katerimi pa se gotovo srečuje vsak duhovnik. Zato so nam bile njegove besede v veliko vzpodbudo na poti do duhovništva. Med to duhovno obnovo pa smo našli tudi nekaj časa za sprostitev in plavanje v Kolpi ter obisk podružničnih cerkva podzemeljske fare.

Bogoslovci pa smo se skupaj z gospodom škofom odpravili tudi v hribe. Obiskat smo šli g. Grila k Finžgarjevi koči v Gozd Martuljek. Poleg hoje smo se sprostili tudi ob kartanju in uživali ob kosilu, ki nam ga je za na pot pripravila s. Mirjam. Ker smo videli, da je res prijetno, ko se skupaj odpravimo v hribe, smo podvig ponovili še v začetku septembra. Takrat pa smo se odpravili na najvišji vrh Suhe krajine, k sv. Petru. Temu pa je sledilo še prijetno druženje v Žužemberku, kjer nas je pogostil dekan Franc Vidmar. Bog daj, da bi se naša druženja nadaljevala!

Blaž Franko, bogoslovec 2. letnika

JAGODE NAŠE PASTORALE

ODPRTJE IN BLAGOSLOVITEV NOVE ŠOLE V ZAGRADCU

ZAKAJ NA BAVARSKEM V ŠOLAH VISIJO KRIŽI,
PRI NAS PA NE?

Intervju z županom pobratene občine Hirschaid

Zagraška župnija je 5. junija letos doživela odprtje in blagoslovitev novega šolskega kompleksa, ki skupaj z župnijsko cerkvijo krasi zagraško središče.

Na odprtju smo bili priča bogatemu kulturnemu programu, ki so ga sooblikovali vrtčevski otroci in bodoči učenci nove šole, govorniki in škof msgr. Andrej Glavan, ki je stavbo blagoslovil. S svojim prispevkom

so dogodek obogatili gostje iz Hirschaida (Bavarska) in s posebno gesto zaznamovali prireditve. Pred blagoslovitvijo je namreč podžupanja Hirschaida pristopila k škofu in ga prosila, da blagoslovi tudi dva čudovita umetniška križa. Ta dva križa je župan omenjene občine podaril ravnatelju šole in ravnateljici vrtca z željo, da bi visela v novih prostorih, da bi Bog spremljal njuno delo v novem delovnem okolju in blagoslavljal vse otroke. Ganljiva in pomenljiva gesta, ki je vredna posebne pozornosti. Županu sem zato

ŠKOFIJA NOVO MESTO

zastavil nekaj vprašanj, ki jih z odgovori tukaj objavljam.

1. Spoštovani gospod župan, pred blagoslovitvijo nove šole v Zagradcu ste prosili škofa msgr. Andreja Glavana za blagoslov križev, ki ste ju nato podarili ravnatelju šole in ravnateljici vrtca. Kako ste prišli do te izvirne zamisli za darilo? Ali pa je to vaša redna praksa?

Veseli me, da sta bila križa lepo darilo tako za šolo kot za vrtec. Na Bavarskem je pravzaprav navada, da ob blagoslovitvi poklonimo križe. Vedel sem, da sta v Sloveniji Cerkev in država ločeni, ampak da je to tako strogo, si nisem mislil. S tem darilom sem želel preprosto izročiti znamenje naše vere. To je prišlo iz »srca« in tukaj smo istega mnenja s sopotniki.

2. V slovenski zakonodaji in državnih ustanovah ne Bog ne religiozni simboli nimajo mesta in jih ni dovoljeno uporabljati. Ta določila so ostanki prejšnje državne ureditve. Skoraj vse šole so v Sloveniji državne. Kako je z zakonom urejeno uporabljanje verskih simbolov pri vas?

Pri nas so verski simboli v številnih državnih ustanovah. Tudi v številnih službenih prostorih najdete križe – tudi v moji pisarni in v drugih sejnih sobah, kjer imamo pogovore. To je popolnoma normalno. Tudi v šolah je to običajno. Seveda lahko govorim samo za Bavarsko in za okolico. Tudi pri nas so prizadevanja različnih strank (Zeleni, levi), da bi te simbole odstranili iz šol in drugih javnih ustanov, ampak večina ni za to.

3. V slovenskih šolah še vedno ni dovoljeno poučevanje verouka. Kolikor sem seznanjen, se v nemških deželah verouk poučuje v vseh osnovnih šolah. Kateri

otroci ga obiskujejo in kako je urejen pouk verouka drugih veroizpovedi, npr. muslimanov, protestantov, pravoslavnih ali tudi ateistov?

Na bavarskih šolah je v vseh razredih verouk (poučevanje religije) obvezen predmet. Na srednji šoli (prej tudi na osnovni šoli) je religija celo glavni predmet in če ga ne opraviš, ne moreš napredovati v višji letnik. Po drugi strani pa lahko dobra ocena pri pouku religije vpliva na to, da se slabe ocene pri drugih predmetih »uravnovesijo«. To je taka odprta pot. Učenci, ki ne pripadajo nobeni veroizpovedi ali so npr. muslimani, ne obiskujejo verouka, ampak morajo obiskovati predmet etika. Govorim za zvezno deželo Bavarsko. Izobraževanje je v vsaki zvezni deželi drugače urejeno. Vsak ima svoje izobraževalne nivoje. Pouk religije (verouk) je ločen glede na evangeličansko in katoliško veroizpoved in ga poučuje bodisi duhovnik bodisi učitelj religije.

Za vaše sodelovanje in odgovore se vam najlepše zahvaljujem in kličem na vaše delo božjega blagoslova.

Sašo Kovač, župnik v Zagradcu

JAGODE NAŠE PASTORALE

BIBLIČNO SLAVLJENJE MLADIH NOVOMEŠČANOV

V nedeljo, 28. junija, je bilo na dvorišču Baragovega zavoda v Šmihelu pri Novem mestu še posebej veselo in lepo.

Nastopil je novomeški ekumenski »glasbeno-vokalno ritmični bend ROKAPELA«, ki v zadnjem letu postaja vedno bolj prepoznaven na Dolenjskem in tudi drugod. V bendu pojejo in igrajo izvrstni glasbeniki, ki so za vse ljudi dobre volje pripravili poltretjo uro dolgo slavljenje Boga z glasbo, petjem, molitvijo in branjem Božje besede. Odlomke iz Svetega pisma je pripravil in bral župnik Janez Jeromen

iz župnije Veliki Gaber pri Trebnjem, ki se še posebej zavzema za pastoralo mladih. Slavljenja se je poleg nekaj župnikov udeležilo tudi več kot sto dvajset mladih Novomeščanov, ki jih tovrstna glasba in povezanost s Svetim pismom privlači in osrečuje! V Rokapeli imajo še veliko smelih načrtov. S kakovostno akustično ureditvijo primerne prostora nameravajo bistveno izboljšati kakovost nastopov, pridobljene bogate glasbene izkušnje pa sistematično prenašati na mlajše rodove. Za jesen pa načrtujejo kar nekaj nastopov v večjih pastoralnih središčih novomeške škofije ...

Franci Koncilija

© Erna Koncilija

ŠKOFIJA NOVO MESTO

KAKO LJUDEM PRIBLIŽATI SVETO PISMO?

Srečanje Slovenskega bibličnega gibanja v Novem mestu

V sredo, 27. maja 2015, popoldan je bila v Baragovem zavodu v Novem mestu 13. seja odbora Slovenskega bibličnega gibanja (SBG), ki se je je udeležilo okoli petnajst članov iz vse Slovenije in iz avstrijske Koroške. Predsednica prof. dr. s. Snežna Večko je zbranim najprej prebrala pozdravno pismo župana Gregorja Macedonija, ki je vsem zaželel uspešno delo, saj se srečanja zaradi obilice drugih obveznosti ni mogel udeležiti. Program dela je bil natrpan z obilico informacij in nalog, ki čakajo odbor še v tem letu, rdeča nit dogajanja pa je bila skrb, kako čim bolj približati Sveto pismo vsem ljudem dobre volje. Člani odbora so se med drugim dogovorili, da bo naslednje vseslovensko srečanje članov bibličnih skupin in ljubiteljev branja Svetega pisma 17. oktobra letos v Slovenj Gradcu. V nadaljevanju zasedanja so razpravljali o posodobitvi glasila Božja beseda danes (BBD), o predstavitvi gibanja v elektronskih medijih, o implementaciji bibličnih kvizov na različnih ravneh in stopnjah, o bibličnih seminarjih po župnijah, še posebno v adventnem in postnem času, o cikličnem izobraževanju voditeljev bibličnih skupin in še in še ... Udeležence je obiskal tudi novomeški **škof msgr. Andrej Glavan** skupaj z generalnim vikarjem prelatom Božidarjem Metelkom. Z zanimanjem je prisluhnil razpravi o delu odbora v prizadevanju za popularizacijo in negovanje ljubezni do branja Svetega pisma.

Franci Koncilija

PRAZNIK SPOMINA V ŽUŽEMBERKU

V petek, 10. julija 2015, so v žužemberški župniji obhajali celodnevno češčenje in se spominjali 20. obletnice obnove oz. vnovične postavitve župnijske cerkve, ki je bila bombardirana leta 1944. Pomenljivo je, da je bila ob tej priložnosti predstavljena tudi knjiga II. del Spominov dekana Karla Gnidovca. Če je prva knjiga obsegala spomine na vojna leta, ki jih je s fotografsko natančnostjo zapisoval v zaporu, so v drugem delu opisana leta njegovega zgodnjega duhovniškega delovanja, ko je bil kaplan in župnik, ter čas po vojni.

Na omenjeni praznik, ko so torej v Žužemberku obhajali trojno slovesnost (celodnevno češčenje, spomin obnove župnijske cerkve in izid knjige), je škof Glavan vodil somaševanje z domačim dekanom Francem Vidmarjem, graditeljem cerkve Francem Povirkom in številnimi duhovniki rojaki ter povabljenimi ob sklepu celodnevnega češčenja. Vernikom pa je polagal na srce, naj njihova preizkušana vera iz preteklosti v moči evharistije tudi danes rodi pristno pričevanje po zgledu farnih zavetnikov mučencev Mohorja in Fortunata.

Janko Pirc

JAGODE NAŠE PASTORALE

REKOLEKCIJA IN SREČANJE DUHOVNIKOV V LENIČEVEM DOMU

Ob koncu srečanja duhovnikov novomeške škofije 2. septembra je škof Andrej Glavan začel peti pesem: *Naj čuje zemlja in nebo ...* Sporočilo te Jenkove pesmi je bratstvo, zvestoba, medsebojna povezanost. To je tudi glavni cilj vsakoletnega srečanja škofa z duhovniki ob koncu počitnic. Da imamo duhovniki taka srečanja radi, dokazuje naša skoraj stoodstotna udeležba.

Srečanje se je začelo v Šentjerneju v župnijski cerkvi z bogoslužjem božje besede. Škof Andrej nas je spodbudil pri našem poslanstvu in hkrati priporočil, da naj po počitnicah takoj začnemo z veroukom, sejami ŽPS in drugimi dejavnostmi. Sledila je meditacija, ki se je dotikala duhovniških napak, povzetih iz govora papeža Frančiška sodelavcem.

In katere so te napake? Da se ima duhovnik za nepogrešljivega, miselna okostenelost, pretirano načrtovanje, če ne daje duhovnih sadov, slaba koordinacija. Tudi hrepenenje po cerkvenih časteh je lahko velika napaka. Bivajska in duhovna shizofrenija je diagnoza, ki povzroča hinavščino in dvojno življenje. Pretirano klepetanje in opravljanje je bolezen strahopetcev. Napaka, če se pretirano ukvarjaš s samim seboj. Tudi resnobni obraz, ki dela človeka arogantnega. Tukaj je še želja po posvetnem dobičku in posvetni duhovnosti, ko meniš, da je za doseg cilja lahko vse dovoljeno.

Škof je sklenil, naj imamo za zgled sv. Janeza Vianea, ki je ljudem kazal pot v nebesa. To je

delal predvsem s svojim zgledom, z molitvijo pred Najsvetejšim, s spokornim življenjem, neutrudnim spovedovanjem in z dobrimi katehezami ter oznanjevanjem. Ljudje hitro opazijo to, kar v resnici smo.

Po odmevih, ki jih je bilo slišati, ni bilo med duhovniki nikogar, ki bi ob meditaciji ostal neprizadet. Morda bi bilo potrebno, da o tem duhovniki iskreno spregovorimo ter drug drugega spoštljivo dopolnimo. Tako bi obraz Jezusa Kristusa, ki ostaja pri mnogih ljudeh zastrt prav zaradi duhovniških napak, spet zasijal v vsej svoji lepoti.

Po uvodnem srečanju smo se preselili v župnišče in po dekanijah nadaljevali pogovor. Kot je navada smo srečanje končali v Leničevem domu, kjer je pripravil kosilo Jožefov odlikovanec g. Peter Kotar; ob pomoči škofijskih uslužbenk in strežbi bogoslovcev. Vsi smo se resnično počutili kot velika škofijska družina. Nekateri duhovniki so lahko pri mizi spregovorili s škofom. Žal pa tudi letos ni bilo priložnosti za prijateljski pogovor po kosilu, ker se je mnogim sobratom duhovnikom tako mudilo domov.

Jože Pacek

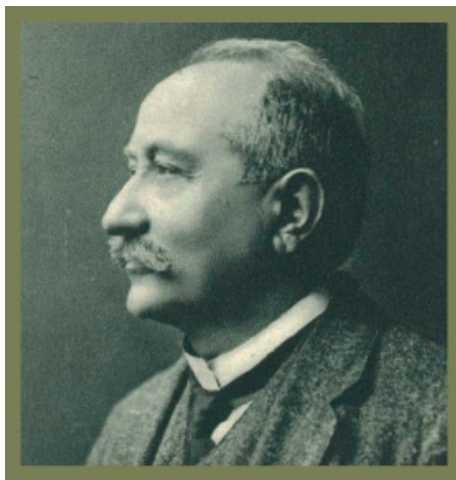
150 LET OD ROJSTVA IGNACIJA HLADNIKA

V nedeljo, 11. oktobra, popoldne je bila v novomeški stolnici slovesna maša in koncertna akademija ob spominu na 150. obletnico rojstva Ignacija Hladnika, skladatelja, dolgoletnega organista in pevovodja v Novem mestu, »Božjega orglarja«, kot so ga imenovali, saj je večino svoje glasbe posvetil sakralni rabi.

Pri slovesnosti so sodelovali mešani zbori štirih novomeških župnij, ki so ta dan prepevali izključno njegove pesmi. Somaševanje je vodil škof Andrej Glavan. V nagovoru je Ignacija Hladnika primerjal z modrimi možmi, ki jih hvali Sirahova knjiga.

Ignacij Hladnik je bil rojen 25. septembra 1865 v Križah pri Trziču. Dve leti se je izobraževal na ljubljanski orglarski šoli in že štirinajstleten začel službovati kot organist sprva v Šentjakobu ob Savi, nato pa osem let v Stari Loki. S 24 leti je prišel v Novo mesto. Tu je do konca svojega življenja ustvarjal kot organist v kapiteljski cerkvi in pri frančiškanih, zborovodja Dolenjskega pevskega društva, vodja novomeške podružnice Glasbene matice, učitelj glasbe na novomeški gimnaziji in kmetijski šoli ter zasebni učitelj klavirja, orgel, godal in teorije glasbe. Umrli je 13. marca 1932 in njegov grob je na pokopališču v Ločni.

Ignacij Hladnik je s svojim vsestranskim glasbenim ustvarjanjem dal odličen pečat slovenski cerkveni glasbi, posebej pa Novemu mestu in okolici. Nekaj njegovih skladb je še danes med najbolj priljubljenimi cerkvenimi pesmimi (Marija, skoz' življenje, Usmiljeni

Jezus, Bodi nam pozdravljena ...). Bil je izredno plodovit skladatelj; v tisku je izšlo 73 opusov, večina pa je še neobjavljenih, saj zbirko preko 800 rokopisov hrani novomeška knjižnica.

Janko Pirc

JAGODE NAŠE PASTORALE

PODELITEV SPRIČEVAL IN DIPLOM KATEHETSKO-PASTORALNE ŠOLE

V četrtek, 15. 10. 2015, na god sv. Terezije Velike, je bila v novomeški stolnici slovesnost ob začetku študijskega leta. Po dveh letih obiskovanja Katehetsko pastoralne šole so spričevala iz rok predstojnika šole dr. Stanka Gerjolja po končani prvi stopnji prejeli štiri slušateljice. Po štiriletnem študiju, predavanjih, seminarjih, delavnicah in opravljeni katehetski praksi ter izdelani zaključni nalogi pa je škof msgr. Andrej Glavan podelil diplomo dvema diplomantkama: Mateji Glivar iz župnije Dobrníč in Katarini Konda iz župnije Črnomelj.

Med šolanjem so slušateljice s pobudo Svetega Duha, s trudom, z odpovedmi in z dobroto drugih ljudi poglobile osebni odnos do Boga in se veliko naučile. Dobitnice

spričeval se veselijo nadaljnjega izobraževanja in druženja na KPŠ. Diplomantki se radujeva novega začetka, ko bova svoje znanje dali na razpolago Bogu za širjenje njegovega kraljestva med nami.

V življenju ob vseh obveznostih ni lahko določiti časa za duhovno. Kot je omenil škof Glavan v svoji pridigi: »Ni lahko doseči pravo ravnotežje, ker nas vsakdanje izkustvo in naravna pamet uči, da je potrebno oboje, molitev in delo, milost in dobra dela, zaupanje v pomoč Svetega Duha in učenje.« Bog nam ponuja prijateljstvo, a potreben je tudi naš prispevek. Tako se lahko približamo Bogu in se po Cerkvi povežemo v skupnost.

Katarina Konda, diplomantka KPŠ

ŠKOFIJA NOVO MESTO

SREČANJE KATEHISTINJ IN KATHISTOV S ŠKOFOM

15. oktobra popoldne smo se katehisti in katehistinje pred mašo ob začetku KPŠ srečali z našim škofom Andrejem Glavanom. V župnijski veroučni učilnici se nas je zbralo skoraj 40 katehistov, ki smo v različnih župnijah vključeni v katehezo ali pa smo tik pred tem začetkom katehetskega poslanstva. G. škof nam je povedal nekaj spodbud za naše delo. Poudaril je, da se moramo vsi verniki, posebej pa še katehisti, nenehno izobraževati, brati duhovno literaturo, ki nas utrjuje v veri in ohranja gorečnost. Le z močno vero v srcu namreč lahko vžigamo plamenčke vere v mladih dušah veroučencev. Posredoval nam je tudi nekaj misli papeža Frančiška o pomembnosti kateheze za oblikovanje trdnega občestva. Katehisti smo kot stebri pri vzgoji mladih kristjanov. Ne smemo se bati oznanjati evangelija, zlasti oddaljenim od Cerkve in kakorkoli prikrajšanim. Srečanje s škofom nam je dalo novega zagona za izpolnjevanje našega poslanstva in za delo tudi v tistih trenutkih, ko se nam zdi oznanjevanje Božje besede težko, neučinkovito ali celo nesmiselno. Takšna srečanja s škofom so za nas zelo dragocena in upamo, da bodo postala stalnica.

Alenka Žabkar, katehistinja na Raki

DUHOVNO POGLABLJANE ZA BOLJŠE POZNAVANJE VERE

Za katehistinje, katehete in njihove družinske člane bo v Zavodu Friderika I. Baraga ob začetku adventa **od 27. novembra ob 17. uri do 28. 11. ob 18.00 duhovna obnova**, ki jo bo vodil mag. Janez Žakelj. Prijave, do zapolnitve prostih mest, sprejema s. Brigita Zelič.

V soboto, 9. januarja, bo prav tako v Zavodu Friderika I. Baraga **glasbena delavnica**. Na njej bo prof. Matej Burger **od 9.00 do 12.30** odkrival možnosti in načine vključevanja petja in glasbe v katehezo, in to tudi s strani katehistinj, ki nimajo posebnega daru za petje.

Kdor ima ob četrtkih popoldne nekaj prostega časa, **lahko prisluhne kateremu od predavanj** na Katehetsko-pastoralni šoli v Novem mestu. Predavanja zajemajo sociologijo religije, eksegezo Stare in Nove zaveze, liturgiko, temelje cerkvene zakonodaje, teologijo duhovnosti ter nauk o Cerkvi in ekumenizmu. Kdor bi se želel udeležiti predavanj katere od navedenih vsebin, lahko na naslovu: brigita.zelic@ognjisce.si zaprosi za urnik.

s. Brigita Zelič

voditeljica Skupnosti katehistinj in katehistov novomeške škofije

POPRAVEK

V prejšnji MAJ-ski številki Jagode naše pastore so v zemljevidu škofije na str. 24-25 navedeni nekateri zastareli podatki. Župnija Veliki Gaber od leta 2012 spada v dekanijo Žužemberk. Prav tako je več napak pri navedbah o sestrskih redovniških skupnostih: Sestre Corpus Christi so navzoče na Čatežu ob Savi, Hčere Krščanske Ljubezni v Cerkljah ob Krki in v

Kočevju, Šolske sestre sv. Frančiška Kristusa Kralja v Trebnjem, Šolske sestre de Notre Dame v Novem mestu in Šentjerneju, Hčere Marije Pomočnice v Novem mestu, Sestre Skupnosti Loyola v Šentjerneju in Karmeličanke v Mirni Peči.

Za napake se opravičujemo!

JAGODE NAŠE PASTORALE

DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU

Duhovniki novomeške škofije se bomo tudi letos zbrali na DUHOVNIŠKIH DNEVIH (DD) – seminarju za duhovnike v Strunjanu od 8. do 11. novembra 2015 opoldne.

Kakor vam je znano, so DD namenjeni permanentnemu oblikovanju vseh duhovnikov naše škofije. Ali kakor je zapisano v odloku: »So stalna oblika teološkega izobraževanja in duhovnega oblikovanja ter skušajo graditi prijateljske odnose v škofijskem prezbiteriju. ***Udeležba prvih deset let po posvečenju je na duhovniških dnevih obvezna, drugim duhovnikom pa se zelo priporoča*** (prim. SSŠ, 8/07, str. 157).

Za skupni naslov DD za letošnje leto smo izbrali besede papeža Frančiška: **»USMILJENI KAKOR OČE«**. Ta naslov je tesno povezan z letom božjega usmiljenja, ki ga bomo začeli 8. decembra, na praznik Brezmadežne.

Vendar DD bodo obsegali mnogo več! Duhovniki, ki ste bili na Pastoralnem tečaju (PT), ste se lahko prepričali, kako aktualno je področje družine, zakona ter zakoncev; da se tu pojavlja cel kup problemov, in kako Cerkev kot »mati« išče odgovore na vse te izzive, ki jih pri naša življenje današnje družine in pred katerimi si Cerkev in duhovniki ne smemo zatiskati oči. Duhovniki pa smo po vesti dolžni, da sledimo vsem tem trendom v Cerkvi, da smo seznanjeni z napotki in navodili.

V ponedeljek, 9. novembra, bomo iz prve roke izvedeli, kaj so sinodalni očetje sklenili na sinodi. O tem nam bo spregovoril nadškof metropolit dr. Stanislav Zore v predavanju: **PASTORALA ZAKONA IN DRUŽINE V**

LUČI ŠKOFOVSKE SINODE O DRUŽINI (tudi poročilo s sinode). V drugem delu pa se bomo srečali z zakonskim parom.

V torek, 10. novembra, bo naš predavatelj dr. Ivan Platovnjak DJ. V prvem delu bo predstavil papeževo BULO O BOŽJEM USMILJENJU, v drugem delu pa bo spregovoril o DUHOVNIKU – DELIVCU BOŽJEGA USMILJENJA PO ZAKRAMENTU SPOVEDI.

V sredo, 11. novembra, bo predavatelj doc. dr. Sebastjan Kristovič; predavanje bo povezano s sinodo o družini in končno tudi letom usmiljenja: **DOSLEDNOST IN POSTAVLJANJE MEJA PRI VZGOJI OTROK**. Dr. Kristovič predava na fakulteti v Mariboru in Novi Gorici; večkrat je gost pri Svetem Jožefu nad Celjem, ima ŠOLO ZA STARŠE itd.

To je okvirni program. S podrobnostmi vas bomo seznanili v prihodnjih dneh. Kljub pastoralnemu delu in katezezi, ki jo imate na župnijah, vam udeležbo zelo priporočamo. Če je pri kom problem plačila, naj nas seznami, pa bomo zadevo rešili. Prispevek je 140 € (30 € doplačilo za enoposteljno sobo). Prosimo, da se čim prej prijavite, v skrajnem primeru pa do 1. novembra, da vemo, koliko sob moramo rezervirati.

Božidar Metelko, voditelj Komisije za izobraževanje

ŠKOFIJA NOVO MESTO

PRENOVLJENA PODOBA KAPITLJA

V prejšnji številki Jagode sem opisal načrtovane obnove na kapiteljskem hribu. Dela so ob ugodnem vremenu tekla vse poletje in se počasi bližajo koncu.

Nova oprema v prezbiteriju

V stolnici se novosti že vidijo: kamniti podstavki za nov lesen škofov »tron«, izdelan iz oreha in posejan z 71 brušenimi kamni, ki simbolizirajo 71 župnij naše škofije. Škofov stol in tudi drugi stoli so čudoviti, prav tako župnikov stol z novim ambonom. Več lahko preberete v članku, ki ga je za Jagode napisal arhitekt opreme prof. Janez Suhadolc. Stroške, ki bodo presegle 20.000 €, si bodo razdelili Škofija, Stolna župnija in Stolni kapitelj Novo mesto.

Stolnica bo imela sveta vrata

Praznovanje 10. obletnice ustanovitve naše škofije se ujema s svetim letom usmiljenja, ki

ga je razglasil papež Frančišek in se začne 8. decembra. Ob napovedi izrednega svetega leta je papež izrazil željo, da bi v vseh stolnicah po svetu uredili posebna »sveta« vrata, skozi katera bi v svetem letu hodili verniki in se tudi tako spomnili, da smo potrebni božje usmiljene ljubezni. Zato smo sklenili, da bomo severna vrata v stolnico, ki so bila doslej skoraj vedno zaprta in po večkratnih poskusih vlomov močno poškodovana, zamenjali z novimi »svetimi vrati«. Vrata bodo v osnovi hrastova kot doslej, le da bo zunanja stran oblečena v bron, v katerem je kipar Mirsad Begić oblikoval bogato krščansko zgodovino Novega mesta, portret ustanovitelja nadvojvode Rudolfa, Kolegiatni kapitelj

JAGODE NAŠE PASTORALE

in ustanovno listino novomeške škofije. V gornjem delu bronastih vrat bodo portreti bl. Alojzija Grozdeta in naših dveh drinskih mučenk blažene Krizine Bojanc in Antonije Fabjan, nad njimi pa grb novomeške škofije. Livarska dela opravlja podjetje Livartis, mizar-ska pa Mizarstvo Dobrina. Nova vrata bodo v stolnici nameščena konec novembra ali v začetku decembra. Že ob osnutku Begičevih skulptur je dobra poznavalka umetnosti rekla: »To bo po Tintoretu največja umetnina v Novem mestu.« Do svetih vrat bo vodila tlakovana pot. Natančno bodo predstavljena v prihodnji številki Jagod. Strošek novih vrat bo skupaj s prenovo kamnitih stopnic in portala ter dohodno potjo znašal nekaj nad 60.000 €.

Kulturni spomenik prvega reda

Proštijska stavba dobiva novo podobo. Nova streha, lepo obnovljeni dimniki, nova strešna okna, prebeljena fasada ter nova okna delujejo usklajeno in urejeno. Sestre, ki so zaradi novega notranjega vhoda v škofijske prostore izgubile svoje dosedanje prostore, so se že preselile v nova mansardna stanovanja. Ostala stanovanja v mansardi se še urejajo, prav tako tudi nova kuhinja in jedilnica. Preureditev izpraznjenih stanovanj v pisarne v nadstropju in druga načrtovana obnovitvena dela bodo končana do konca leta.

Med prenovo proštijske stavbe smo se odločili še za najnujnejšo obnovo nekdanjega kapiteljskega hleva, zamenjali strešno kritino in obnovili fasado. Tudi Kapiteljske kašče nismo pozabili. Zunanja fasada bo obnovljena, notranja preureditev v muzejske in galerijske prostore pa bo morala še malo počakati. Po pogodbi na ključ znaša strošek obnove nekaj nad 800.000 €. Zgoraj omenjena dodatna

dela, ki niso bila vključena v pogodbo, bodo to vsoto nekoliko povečala. Stroške nosita Škofija in Stolni kapitelj. Ker prihranjenega denarja ni dovolj, je bilo treba vzeti posojilo. Z nabirko za obnovo škofije, ki je bila letos poleti po župnijah, smo dobili okoli 15.000 €. Hvala vsem darovalcem.

Sodelovanje mestnih oblasti

K ureditvi zunanjega prostora pred Kaščo in vodnjakom, ki je javno dobro, bo v prihodnjem letu pristopila tudi mestna občina in ga preuredila v trg. V teku so tudi pogovori, da bi v mogočnem zvoniku uredili razgledno ploščad, ki bo obiskovalcem omogočala izjemen pogled na Novo mesto in bližnjo okolico.

Vse našete prenove so v letu, ko mesto obhaja 650. obletnico, škofija pa 10. obletnico ustanovitve, izjemna pridobitev in dostojna počastitev obeh jubilejev. Ljudje, ki jih srečujem, mi govorijo, da obnova spodbuja veselje in ponos Novomeščanov in drugih, ki od blizu in daleč prihajajo v Novo mesto. Celoten Kapitelj postaja kulturni spomenik prvega reda in si nedvomno zasluži, da bi mu takšen status dodelila tudi država.

*Janez Gril, ravnatelj škofijske
gospodarske uprave*

ŠKOFIJA NOVO MESTO

DEJAVNOSTI GOSPODA ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

Maj 2015

- 16. 5. se je udeležil vseslovenske spravne slovesnosti na Brezjah.
- 17. 5. je birmoval v rojstni župniji Soteska in v Dolenjskih Toplicah.
- 20. 5. se je udeležil posveta o duhovniški vzgoji v Zavodu sv. Stanislava.
- 23. 5. je birmoval v župnijah Št. Peter – Otočec in Brusnice.
- 24. 5. je birmoval v župniji Novo mesto – stolnica.
- 25. 5. se je udeležil delovnega kosila s predsednikom Vlade RS.
- 27. 5. se je udeležil seje Slovenskega pastoralnega sveta v Ljubljani in popoldne srečanja Slovenskega bibličnega gibanja v Novem mestu.
- 30. 5. je vodil slovesnost ob praznovanju Grozdetovega godu in obenem Škofijsko pravno slovesnost z blagoslovom pravnega znamenja na Zaplazu. Popoldne je v stolnici podelil birmo birmancem iz vojaškega vikariata. Zvečer se je udeležil koncerta VAJS na Zaplazu.
- 31. 5. je birmoval v župniji Prečna.

Junij 2015

- 1. 6. se je udeležil skupne seje SŠK z vodstvom TEOF v Ljubljani.
- 3. 6. je na Zaplazu vodil somaševanje z duhovniki dveh primorskih dekanij.
- 5. 6. je v Zagradcu blagoslovil novo Osnovno šolo in vrtec.
- 6. 6. se je udeležil seje ŠPS v Novem mestu.
- 7. 6. je v stolnici vodil slovesnost svetega Rešnjega telesa in krvi ter birmoval v župniji Bela Cerkev.
- 12. 6. je v kartuziji Pleterje podelil zakrament mašniškega posvečenja p. Mihaelu Mariji Mamiću.
- 14. 6. je birmoval v župniji Mirna Peč. Popoldne se je udeležil škofovskega posvečenja škofa Krautwaschla v Gradcu.
- 21. 6. je vodil somaševanje duhovnikov jubilarantov na Zaplazu.
- 23. 6. se je udeležil odprtja postavitvenega prostora za spomenik vsem žrtvam vojn na Kongresnem trgu v Ljubljani.
- 24. 6. je vodil somaševanje za domovino v ljubljanski stolnici in se nato kot predsednik SŠK udeležil slavnostne seje Državnega zbora ter osrednje proslave ob dnevu državnosti na Kongresnem trgu.
- 26. 6. se je udeležil sv. maše ob obletnici papeževanja papeža Frančiška v ljubljanski stolnici.

JAGODE NAŠE PASTORALE

28. 6. je vodil somaševanje ob dnevu odprtih vrat Skupnosti Cenacolo v Škocjanu in blagoslovil novo streho na njihovi bivalni hiši.

Julij 2015

2. 7. je opravil vizitacijo vojaškega vikariata v Ljubljani.
4. 7. se je udeležil podelitve palija ljubljanskemu nadškofu v ljubljanski stolnici.
10. 7. je v Žužemberku vodil slovesnost ob sklepu celodnevnega češčenja Najsvetejšega, izidu drugega dela knjige spominov dekana Gnidovca in 20. obletnici vnovične postavitve župnijske cerkve. Obenem je v središču Žužemberka blagoslovil nastajajoči park znanih Suhokranjcev.
26. 7. je daroval sv. mašo za udeležence piknika Aninega sklada v Dolenjskih Toplicah.

Avgust 2015

15. 8. je vodil slovesno somaševanje ob prazniku Marijinega vnebovzeta na Zaplazu.
29. 8. je vodil slovesnost ob škofijskem romanju bolnikov, invalidov in starejših na Zaplazu.
30. 8. je blagoslovil novo fasado na podružnici sv. Jerneja v Gombiščah, župnija Veliki Gaber.

September 2015

2. 9. je vodil rekolekcijo v Šentjerneju in se udeležil družabnega srečanja duhovnikov novomeške škofije v Leničevem domu.
5. 9. je vodil somaševanje ob škofijskem molitvenem dnevu za duhovne poklice na Zaplazu.
6. 9. je na Brezjah vodil slovesnost ob obletnici kronanja Marijine milostne podobe.
8. 9. je vodil slovesnost ob prazniku Marijinega rojstva na Zaplazu.
10. - 16. 9. se je udeležil letnega zasedanja evropske škofovske konference v Jeruzalemu.
17. 9. se je v Šport hotelu Otočec udeležil odprtja vsepravošlavnega simpozija, ki je bil letos v Sloveniji in na Hrvaškem s temo novodobnih duhovnih gibanj.
20. 9. je na podružnici v Malem Orehku v župniji Stopiče blagoslovil obnovljen zvonik. Popoldne se je pri Sv. Vidu nad Cerknico udeležil slovesnosti svetniških kandidatov ljubljanske metropolije.
24. 9. je obiskal novomeško vojašnico in daroval sv. mašo v tamkajšnji kapeli.
26. 9. je birmoval v župniji Vavta vas.
27. 9. je na Veliki Dolini blagoslovil obnovljeno fasado župnijske cerkve.
28. 9. je vodil sejo SŠK v Celju.

30. 9. je sodeloval na tiskovni konferenci za predstavitev Škofijskega srečanja družin. Zvečer se je udeležil proslave ob 20-letnici Kulturnega centra Janeza Trdine Novo mesto.

Oktober 2015

4. 10. je v Stari Loki vodil slovesnosti ob 150. obletnici postavitve župnijske cerkve. Obenem je blagoslovil novo krono za kip Lurške Marije in z blagoslovom doprsnega kipa rojaku škofu Andreju Karlinu odprl park škofov.
5. 10. je na Pokljuki vodil duhovno obnovo za člane vojaškega vikariata.
7. 10. je v ljubljanski stolnici vodil somaševanje pri »rdeči maši« za društvo pravnikov in pri isti maši pozdravil udeležence mednarodnega simpozija krščanskih poslovnežev.
9. 10. si je v Zavodu Friderik Irenej Baraga ogledal film o Častitljivem Božjem služabniku škofu Janezu Francišku Gnidovcu.
11. 10. je v novomeški stolnici vodil slovesnost ob 150. obletnici rojstva skladatelja Ignacija Hladnika.
12. 10. je daroval sv. mašo v Domu starejših občanov v Leskovcu pri Krškem.
15. 10. se je v stolnem župnišču srečal s skupnostjo katehistin in katehistov v naši škofiji in zatem v stolnici daroval sv. mašo ob začetku študijskega leta ter podelil diplome diplomantkam KPŠ.
17. 10. se je udeležil Škofijskega srečanja družin v Centru biotehnike in turizma na Sevnem pri Novem mestu in ob koncu vodil somaševanje za udeležence srečanja. Zvečer se je udeležil dobrodelne prireditve s Petrom Opeko v ljubljanski Hali Tivoli.
18. 10. je vodil slovesnost ob 130-letnici župnijske cerkve pri Svetem Duhu na Velikem Trnu. Obenem je blagoslovil podobo sv. Janeza Pavla II. in opravljena obnovitvena dela.
24. 10. je v novomeški stolnici posvetil štiri diakone novomeške škofije in diakona iz križniškega reda. Popoldne je pri franciškanih vodil somaševanje ob ekumenskem srečanju Duh Assisija za Slovenijo.

NAPOVEDNIK

November

- 1. 11. Maša in molitev za pokojne na novem pokopališču v Srebrničah ob 14.00
- 08. 11. Grozdetov molitveni shod na Zaplazu, sv. maša ob 15.00
- 8.–11. 11. Duhovniški dnevi – izobraževanje v Strunjanu
- 14. 11. Plenarna seja ŠPS bo ob 9.45 v Baragovem zavodu
- 18. 11. Seja dekanov ob 9. uri izjemoma v Baragovem zavodu
- 22. 11. KRISTUS KRALJ – ob 9.00 slovesna škofova maša v stolnici, popoldne srečanje članov ŽPS po dekanijah
- 23. 11. Komisija za permanentno izobraževanje duhovnikov ob 9.00 na ordinariatu
- 25. 11. Znanstveni simpozij ob 10. obl. škofije ob 9. uri v Baragovem zavodu
- 22.–29. 11. Teden Karitas
- 25. 11. Dobrodelni koncert KLIC DOBROTE z naslovom »V službi človekovega dostojanstva«, ob 20.00 uri
- 25. 11. Tradicionalno romanje sodelavcev Karitas na Ponikvo, s pričetkom ob 11.00 (molitvena ura) ter z mašo ob 12.00.
- 27.–28. 11. Duhovna obnova za katehistinje in katehete v Baragovem zavodu

December

- 06. 12. Miklavževa nedelja – škofova slovesna maša ob 9. uri v stolnici, popoldne ob 15. uri Grozdetov molitveni shod na Zaplazu s sv. mašo
- 13. 12. Sveto leto božjega usmiljenja – blagoslov svetih vrat in podelitev sv. pisma katehumenom v stolnici ob 9.00.
- 25. 12. Slovesna polnočna in dopoldanska škofova maša ob 10.30 v stolnici
- 27. 12. Škofova maša ob nedelji sv. družine in maša za domovino v stolnici ob 9.00

Januar 2016

- 3. 1. Podelitev službe lektorata bogoslovcema v stolnici ob 10.30
- 9. 1. Glasbena delavnica za katehistinje in katehete v Baragovem zavodu od 9.00 do 12.30

Februar 2016

- 2. 2. Dan posvečenega življenja

KAZALO

ODPRTA VRATA USMILJENJA	2
USMILJENI KAKOR OČE	4
DIAKONI V SLUŽBI EVANGELIJA IN CERKVE	5
DIAKONSKO POSVEČENJE V NOVEM MESTU	7
KARTUZIJANI (OCarth)	8
MAŠNIŠKO POSVEČENJE V KARTUZIJI	9
KARMELIČANKE (OCD)	10
SESTRE SKUPNOSTI LOYOLA (SL)	12
ŽIVO OBČESTVO CERKVE	14
SPRAVNA SLOVESNOST NA ZAPLAZU	14
SEZNAM 31 SIMBOLNIH KRAJEV TRPLJENJA NA SPRAVNEM ZNAMENJU	16
SREČANJE DRUŽIN NOVOMEŠKE ŠKOFIJE 2015	18
SIMBOLIKA NOVEGA ŠKOFOVEGA TRONA V STOLNICI	20
OBISKI PO DRUŽINAH POŽIVLJAJO VERO	23
SKAVTINJE IN SKAVTI	24
PREDSTAVITEV NOVIH BOGOSLOVCEV	26
POLETNA DUHOVNA OBNOVA NOVOMEŠKIH BOGOSLOVCEV	28
ZAKAJ NA BAVARSKEM V ŠOLAH VISIJO KRIŽI, PRI NAS PA NE?	29
KAKO LJUDEM PRIBLIŽATI SVETO PISMO?	30
BIBLIČNO SLAVLJENJE MLADIH NOVOMEŠČANOV	31
PRAZNIK SPOMINA V ŽUŽEMBERKU	31
REKOLEKCIJA IN SREČANJE DUHOVNIKOV V LENIČEVEM DOMU	32
150 LET OD ROJSTVA IGNACIJA HLADNIKA	33
PODELITEV SPRIČEVAL IN DIPLOM KATEHETSKO-PASTORALNE ŠOLE	34
SREČANJE KATEHISTINJ IN KATHISTOV S ŠKOFOM	34
DUHOVNO POGLABLJANE ZA BOLJŠE POZNAVANJE VERE	35
DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU	36
PRENOVLJENA PODOBA KAPITLJA	37
DEJAVNOSTI GOSPODA ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	39
NAPOVEDNIK	42

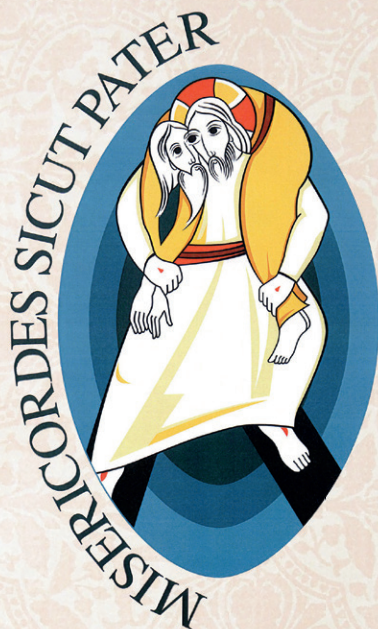
Jagode naše pastorage, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Ureja: Janko Jožef Pirc;

Naslovnica: Kartuzijani v Pleterjah, na zadnji strani: logotip svetega leta božjega usmiljenja;

Jezikovni pregled: Marija Bratina; Grafična priprava in tisk: ART 32 d.o.o., ŠPES grafični studio, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

JAGODE NAŠE PASTORALE

številka

3

ISSN 2332-2701

